

گیاه‌کان داروئی

قيمة : ١٠٠٠ ريال

MEDICINAL PLANTS

By:
Seied Mehdi Razavi
2003
Talash Publication

موسسه انتشارات تلاش

۹۱۵، ۳۲
ر ۱۵۹۲

۱۴۸۷.۹

این کتاب به عنوان ماده در راهنمای اسلام قرار
گرفته است. در تجدید این آن بخوبی شد.

گیاهان دارویی

کتابخانه اسلامی اسلامی
و سازمان اسناد و کتابخانه ملی
۸۲ ۴۷۹۸۵ نایاب
شماره ثبت سیم

رضوی، مهدی

گیاهان دارویی / نویسنده مهدی رضوی - تهران: تلاش، ۱۳۸۱.

۱۷۰ ص. مصور

ISBN: 964-5750-72-5 ریال: ۱۰۰۰

فهرستنامه بر اساس اطلاعات فیبا.

۱. گیاهان دارویی، ۲. پزشکی سنتی، ۳. پزشکی -- نسخه‌ها و دستور العملها.

الف. عنوان.

۶۱۵/۲۲

RS/۱۶۴/۹۵

م۸۱-۴۰۷۸۳

کتابخانه ملی ایران

موزه آثارتگلش

تهران: خیابان انقلاب خیابان فخر رازی پلاک ۷۴ تلفکس ۶۴۹۱۰۲۴

تبریز: چهارراه شریعتی جنب بازار ارک نشر تلاش تلفن ۵۵۶۶۵۷۶

نام کتاب: گیاهان دارویی

نویسنده: سید مهدی رضوی

حروفچینی: واحد رایانه‌ای پاران علوی

صفحه‌آرایی: لیلا عزیزی موسوی

لیتوگرافی: یقین

چاپ: نشانه

چاپ اول ۱۳۸۱

شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۶۴-۵۷۵۰-۷۲-۵

حق چاپ محفوظ است.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه	عنوان	صفحه
	۳	مقدمه:	
لوبیا.....	۴۷	دم اسب.....	۶
گوجه فرنگی.....	۴۹	یونجه.....	۷
سیب زمینی.....	۵۱	تاج الملوك.....	۸
غافث(دوای جگر).....	۵۳	گل آتشین.....	۱۰
تمشک.....	۵۴	بسپایک.....	۱۲
گل جالیز.....	۵۵	اکلیل.....	۱۳
ارس (سرو کوهی).....	۵۶	زرشک.....	۱۵
توت فرنگی.....	۵۸	بنفسه سه رنگ.....	۱۷
انواع بید.....	۵۹	نیلوفر آبی.....	۱۹
توسکا.....	۶۱	داروش.....	۲۰
باد رنجبویه.....	۶۳	کیسه کشیش.....	۲۱
آفتتابگردان.....	۶۵	شاهتره.....	۲۳
انار.....	۶۷	اسپرک.....	۲۵
به.....	۶۹	جفجفک.....	۲۶
گاو زیان.....	۷۱	زیره.....	۲۷
پیچک صحرايی.....	۷۳	گزنه سفید.....	۲۸
کله لیک او تی.....	۷۴	خاکشیر.....	۳۰
زالالک.....	۷۵	کور.....	۳۲
خشخاش.....	۷۶	بولاغ او تی (علف چشمہ).....	۳۴
شیرین بیان.....	۷۸	کامelin.....	۳۶
گل همیشه بهار.....	۸۰	نسترن.....	۳۸
ریش پیر.....	۸۲	بادام.....	۳۹
کدو.....	۸۳	علف چای.....	۴۱
روناس.....	۸۵	درخت گز.....	۴۳
زبان گنجشک.....	۸۷	توب.....	۴۵
خر زهره.....	۸۹		

فهرست مطالب

عنوان	صفحه	عنوان	صفحه
پونه.....	۹۱	بذرالبنج (بنگ دانه).....	۱۳۴
سنبل الطیب.....	۹۳	فلفل سبز.....	۱۳۶
رازیانه.....	۹۴	گل مینای چمنی.....	۱۳۸
شوید.....	۹۵	کاسنی.....	۱۳۹
پنیرک.....	۹۷	هویج.....	۱۴۱
پنیرک.....	۹۸	گردو.....	۱۴۳
آویشن شیرازی.....	۱۰۰	گل گندم.....	۱۴۵
زنبق.....	۱۰۱	مرغ.....	۱۴۷
اسفند (اسپند).....	۱۰۳	شاه پسند طبی.....	۱۴۸
ختمی.....	۱۰۴	پای خر.....	۱۴۹
شنبلیله.....	۱۰۵	بومادران.....	۱۵۰
خاص.....	۱۰۷	بارهنگ کبیر.....	۱۵۲
نارون (اوجا).....	۱۰۹	خریق.....	۱۵۳
گزنه.....	۱۱۱	خردل سفید.....	۱۵۴
درخت چنار.....	۱۱۳	رز مریم.....	۱۵۵
بلوط.....	۱۱۵	بابا آدم.....	۱۵۶
زعفران.....	۱۱۷	کرچک.....	۱۵۷
گل حسرت (سورنجان).....	۱۱۹	بارهنگ سرنیزه‌های.....	۱۵۹
کوله خاص.....	۱۲۱	اسطوقدوس.....	۱۶۰
سیر.....	۱۲۲	داتوره.....	۱۶۱
پیاز.....	۱۲۴	ذرت.....	۱۶۳
سپیدار.....	۱۲۶	ربواس.....	۱۶۵
جو.....	۱۲۷	واژه نامه.....	۱۶۷
جو دو سر (یولاف).....	۱۲۹	منابع فارسی.....	۱۶۹
مامیران.....	۱۳۱	منابع لاتین.....	۱۷۰
باپونه.....	۱۳۲		

مقدمه:

در حدود ۲۰۰ سال قبل زمانی که اولین داروهای شیمیایی به بازار عرضه شده و توسط پزشکان و اطباء آن زمان به کار گرفته شدند، برخی‌ها تصور می‌کردند عمر استفاده از گیاهان دارویی و کلا طب سنتی به سر آمده و کمتر کسی تصور می‌نمود بعد از چند دهه بهره‌گیری از گیاهان دارویی طب گیاهی بار دیگر مرسوم و متداول گردد. امروزه همگام با شیمی درمانی، نگرش به گیاهان دارویی به شکل علمی‌تر در قالب علمی به نام فارماکوگنوژی صورت می‌گیرد و در این بین به طور گسترده از تجربیات هر بالیستها یا گیاهشناسان دارویی قدیم استفاده می‌شود. در این کتاب سعی شده است با رعایت بار علمی مسئله، گیاهان دارویی از جنبه‌های مختلف با بیانی ساده و قابل فهم برای عامه مردم مورد بررسی قرار گیرند. در اینجا وظیفه خود می‌دانم از زحمات دانشجوی عزیzman آقای داوود ملک زاده و هنرمند گرامی آقای ایمانی که به ترتیب در تنظیم نمونه‌های هر بار یومی و تهیه فیلم و اسلاید از آنها اینجانب را یاری نمودند کمال تشکر و قدر دانی را بنمایم. انتقادات و پیشنهادات خود را می‌تواند به آدرس انتشارات یا به پست الکترونیکی Razavi 694@yahoo.com ارسال فرمائید.

سید مهدی رضوی

تابستان ۸۱

دم اسب (*Equisetum arvense*)

Family : Equisetaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است علفی با انشعابات نازک و برگ‌های بسیار کوچک فلزی شکل قسمتهای هوایی گیاه از یک ریزوم نازک منشأ می‌گیرند.

انتشار جغرافیایی: در شمال کشور در نواحی مازندران و همچنین در آذربایجان در سراسر منطقه رویشی دارد.

ترکیبات شیمیایی: ترکیباتی همچون (اسید سیلیسیک و ساپونین) در دم اسب شناسایی شده است ولی در مورد مواد مؤثر آن به طور کامل تحقیقاتی صورت نگرفته است.

قسمت مورد استفاده:

جوانه‌های خشک شده گیاه

انرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان زخم‌ها: برای درمان زخم‌ها خصوصاً زخم‌هایی که دیر التیام می‌باشد می‌توان از عصاره جوانه‌های این گیاه بر روی موضع استفاده کرد.

۲- به عنوان مدر: جوشانده این گیاه را می‌توان به عنوان داروی ادرار آور استفاده نمود و از این رو در درمان نارسائیهای کلیه نقش بسزایی دارد.

۳- تقویت ریه‌ها: به نظر می‌رسد اسید سیلیسیک موجود در این گیاه ریه‌ها را تقویت نماید ولی این موضوع به اثبات نرسیده است.

Yونجه *Medicago sativa*

Family: Leguminosae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است پایا با برگهای مرکب ۳ برگچه‌ای که دندانه دار نیز می‌باشند. گلهای آن درشت و به رنگ بنفش بوده و مشخصه اصلی گیاه میوه‌های گرد و مارپیچ نمای آن است.

انتشار جغرافیایی:

در سراسر ایران رویش دارد این گیاه هم دارای انواع وحشی بوده و هم به عنوان گیاه زراعی مورد کشت قرار می‌گیرد.

ترکیبات شیمیایی:

یونجه ماده مؤثر مشخصی ندارد فلذا حاوی آمینو اسیدهای مورد نیاز بدن از جمله فنیل آلانین، لیزین، آرژین، میتیونین و... و انواع ویتامین از جمله ویتامین A, C, E, K می‌باشد.

قسمت‌های مورد استفاده:

برگ گیاه اصلی ترین قسمت مورد استفاده آن می‌باشد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- استحکام استخوانی بندی: علاوه بر اینکه یونجه به عنوان یک ماده سرشار از ویتامین و آمینو اسید به شمار می‌آید به طوری که حتی در بدخی کشورهای جهان به مصرف تغذیه انسان می‌رسد می‌توان آنرا جهت رفع اختلالات استخوان بندی اطفال نیز استفاده نمود. شربتی که از پودر خشک یونجه تهیه می‌شود برای این منظور استفاده می‌گردد. این شربت از جوشاندن مقدار ۳۰۰ گرم پودر خشک گیاه در یک لیتر آب بدست می‌آید.

تاج الملوك

Family: Ranunculaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است پایا و چند ساله که برگهای آن سه قسمتی و به رنگ سبز تیره می‌باشند. گلهای زیبا و درشت آن به رنگهای مختلف از جمله آبی، ارغوانی و سفید دیده می‌شوند. دم گل حالتی خمیده دارد و از این رو گل به شکل واژگون قرار می‌گیرد.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه را به شکل خودرو می‌توان در جنوب شرق ایران در نواحی سیستان مشاهده نمود ولی انواع زینتی آنرا در سراسر ایران پرورش می‌دهند.

ترکیبات شیمیایی:

ماده مؤثر معینی برای این گیاه شناسایی نکرده‌اند ولی در ساختار آن گلوکوزیدهای سیانوژن یعنی گلوکوزیدهای مولد اسید سیانیدریک یافت می‌شود.

قسمت مورد استفاده:

گلهای و دانه‌های این گیاه به عنوان دارو مورد مصرف قرار می‌گیرند.

اثرات دارویی و طرز استفاده:

۱-رفع خارش و التیام زخمهای: برای رفع خارش بدن و التیام زخمهای از تنفس گل گیاه استفاده می‌شود به این منظور ۴ گرم از گلهای خشک گیاه را در ۳۰ گرم الکل سفید حل کرده و به موضع مالند.

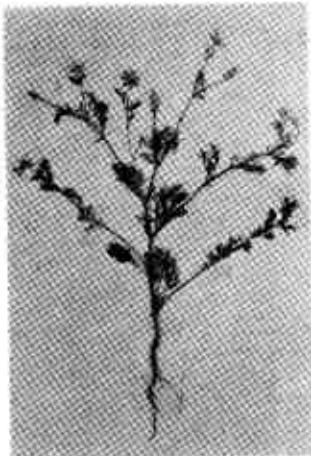
۲-رفع اگزما: در درمان اگزما می‌توان از تنفس گلهای گیاه به موضع مالیده و اقدام به درمان نمود.

۳- به عنوان مدر و معرق: به این مغذی توان قم کرده ۴ تا ۷ گرم از دانه گیاه در یک لیتر آب جوش را یکبار در روز مصرف نمود لازم به ذکر است در مصرف خوراکی گیاه مذکور باید جانب احتیاط رعایت شود زیرا به دلیل وجود گلوگوزیدهای سیانوژن احتمال مسمومیت در معرف زیاد آن وجود دارد.

گل آتشین *Adonis aestivalis*

Family: Ranunculaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است با برگهای واجد بریدگیهای رشته‌ای، گلهای زیبای آن قرمز متمایل به نارنجی می‌باشد که بعد از خشک شدن زرد رنگ می‌شوند. این گیاه پراکنش وسیعی داشته و می‌توان آنرا در کنار معابر و کنار جاده‌ها و... مشاهده نمود.

انتشار جغرافیایی:

گیاه مذکور را می‌توان در بیشتر قسمت‌های ایران مشاهده نمود در اطراف تهران و کرج، در شمال کشور در شمال غرب در آذربایجان و در جنوب در نواحی بوشهر، اصفهان، شیراز و حتی بلوچستان رویش وسیعی دارد.

ترکیبات شیمیایی:

به نظر می‌رسد ماده مؤثره موجود در این گیاه دارویی ماده‌ای مشابه با آدونیدین باشد که در گونه *Adonis vernalis* یافت می‌شود البته اثر ماده یافته شده به مراتب کمتر از آدونیدین است. لازم به ذکر است آدونیس بهاره یا *Adonis vernalis* که گیاه دارویی بسیار عالی است در ایران رویش نداشته و بومی اروپاست.

قسمت مورد استفاده تقریباً تمامی قسمت‌های آن مورد استفاده قرار می‌گیرد خصوصاً سرشاخه‌های گلدار.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان بیماریهای قلبی: فراورده‌های آدونیس را می‌توان برای درمان بسیاری از ناراحتیهای قلبی از جمله ورم ماهیچه‌های قلب (میوکاردیت)، تپش قلب، نارسائیهای

دریچه میترال و.... به کاربرد، به این منظور می‌توان آردم کرده ۲ تا ۴ گرم آن در ۲۰۰ گرم آب مقطر که در روز چند بار مصرف می‌شود استفاده نمود. همچنین می‌توان عصاره تازه گیاه را مستقیماً مصرف نمود ولی با توجه به مزه بسیار تلخ آن بهتر است عصاره مذکور در کمی آب قند حل شده و مصرف شود.

۲- درمان سنگ کلیه: با توجه به اینکه آدونیس یک ادرار آوزی قوی می‌باشد مصرف دم کرده یا عصاره روان آن می‌تواند سنگ کلیه را درمان نماید.

۳- درمان یبوست: آدونیس را به شکل دم کرده یا عصاره روان می‌توان به عنوان ملین نیز مصرف نمود.

بسپایک *Polypodium vulgare***Family: Polypodiaceae**

مشخصات گیاهشناسی:

این گیاه نوعی سرخس است با ریزم خزنده و برگهای ساده‌ای که بریدگیهای عمیقی دارند ولی بریدگیها به رگبرگ اصلی برگ نمی‌رسند. در سطح پائین برگ لکه‌های قهوه‌ای رنگی که سور (هاگینه) نامیده می‌شوند و اجتماعی از هاگدانها می‌باشد قرار گرفته‌اند.

انتشار جغرافیایی:

نواحی شمال ایران در حاشیه دریای خزر و همچنین نواحی مرطوب آذربایجان.

ترکیبات شیمیایی:

ترکیب گلیکوزیدی موسوم به پلی پودین ماده مؤثر اصل این گیاه را تشکیل می‌دهد.

قسمت مورد استفاده:

ساقه زیرزمینی یا ریزوم خشک گیاه

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱-درمان یبوست: گرد ریزوم بسپایک را به عنوان مسهل می‌توان روزی ۲ - ۴ بار و هر بار به میزان ۲ گرم مصرف نمود.

۲-درمان برونشیت: برای درمان التهابات مجرای تنفسی همچون برونشیت می‌توان جوشانده ریزوم بسپایک را استفاده نمود. زیرا این ماده اثر خلط‌آور دارد به این منظور یک قاشق غذاخوری از ریزوم خرد شده گیاه را در نیم لیتر آب جوشانده و بعد از سرد شدن مصرف می‌نمایند.

Melilotus officinalis**Family: Leguminosae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

گیاه مذکور شباهت زیادی به گیاه یونجه دارد و در صورتی که در مرحله گلدهی نباشد کاملاً شبیه به آن به نظر می‌رسد. دارای برگ سه برگچه‌ای دندانه دار بوده و گلهای زرد رنگ آن در گل آذینهای خوش قرار می‌گیرند.

انتشار جغرافیایی:

در بیشتر نقاط ایران از جمله آذربایجان، نواحی مرکزی چون اصفهان و تهران و حتی در جنوب کشور از جمله سیستان می‌توان این گیاه مشاهده نمود. انتشار آن به حدی است که نه تنها در عرصه‌های طبیعی، در داخل شهرها در کنار معابر و خیابانها هم می‌توان آنرا مشاهده کرد.

تrockibat شیمیایی:

در گیاه تازه و خوشبو ماده کومارین وجود دارد که اثرات دارویی گیاه به آن نسبت داده می‌شود.

قسمتهای مورد استفاده:

سر شاخه گلدار و دانه‌های گیاهی

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- عامل ضد انعقاد خون: اکلیل مهمترین اثرش جلوگیری از انعقاد خون است و از اینرو در مواردی چون انسداد مجاری سیاهرگ مورد استعمال دارد. بدین منظور از جوشانده گیاه مذکور استفاده می‌شود. به طوری که مقدار ۳ تا ۵ گرم از گلهای یا برگهای خشک گیاه را در یک فنجان آب جوشانیده و روزی ۲ تا ۳ فنجان مصرف می‌نمایند.

- ۲- رفع جوشها و التهاب خارجی: برای درمان جوشها و یا هر نوع التهاب خارجی مخصوصاً التهابات و تورم پلک‌ها از ضماد یا پماد آن استفاده می‌شود. به این منظور مقدار ۳۰ تا ۵۰ گرم سر شاخه گلدار گیاه را در شیر جوشانده و پس از سرد شدن بر روی موضع می‌مالند.
- ۳- رفع التهابات مجاری تنفسی: در التهابات مجاری تنفسی مثل برونشیت با توجه به خاصیت خلط آوری این گیاه مصرف دم کرده آنرا توصیه می‌نمایند. به طوری که یک قاشق غذاخوری از پودر خشک هر قسمت از گیاه را در نیم لیتر آب جوشانده و میل می‌نمایند.

Berberis vulgaris زرشک

Family: Berberidaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است درختچه‌ای و خاردار با برگهایی که
کناره آنان به خارهای کوچکی ختم می‌شود و
میوه کوچک رنگ و قرمز آن مزه ترش ملایمی
دارد.

انتشار جغرافیایی:

در قسمتهای شمال و شمال غرب کشور این
درختچه را می‌توان یافت. در گیلان در منطقه
رودبار در آذربایجان در مناطق اطراف تبریز و اسکو و در بعضی نواحی خراسان پراکنش
دارد.

ترکیبات شیمیایی:

ماده مؤثر اصلی آن آلkalوئید بربرین است که مقدار آن در پوست گیاه بیشتر بوده تا ۱/۷٪.
نیز می‌رسد.

قسمتهای مورد استفاده: بیشتر قسمتهای گیاه از جمله پوست، برگها و میوه آن اثرات
دارویی قابل توجه دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- رفع بیماریهای صفراوی: برای کسانی که از گرفتگی کيسه صفرا رنج شدید می‌برند
صرف دم کرده میوه زرشک توصیه می‌شود. همچنین می‌توان پودر ساقه خشک شده آن
را روزی چند بار به میزان $\frac{1}{3}$ قاشق غذاخوری مصرف نمود.

۲- درمان اسکوربوت و خونریزی لثه: با توجه به اینکه میوه زرشک حاوی مقادیر فراوان
ویتامین C می‌باشد در ناراحتیهایی که ناشی از کمبود این ویتامین می‌باشد از جمله

بنفسه سه رنگ *Viola tricolor***Family: Violaceae****مشخصات گیاهشناسی:**

گیاهی علفی است با برگهای قلبی تا سرپیزه‌ای شکل که واجد بریدگیهای عمیق می‌باشد. گلهای زرد یا چند رنگی هستند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه به طور طبیعی در شمال کشور می‌روید ولی با توجه به اینکه امروزه به عنوان یک گل زینتی در باغچه‌ها کاشته می‌شود می‌توان آنرا در اکثر نقاط کشور مشاهده نمود.

ترکیبات شیمیایی:

در تمامی قسمتهای بنفسه سه رنگ مشتقات اسید سالیسیلیک و فلاو نوئیدها وجود دارد. قسمت مورد استفاده عموماً سه شاخه گلدار گیاه به عنوان دارو مورد مصرف قرار می‌گیرد و گاه‌آ از ریشه آن نیز استفاده می‌شود.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- به عنوان خلط آور: بنفسه سه رنگ چون دارای خاصیت خلط آوری است در درمان برخی التهابات دستگاه تنفسی مثل برونژیت کاربرد دارد. برای این منظور بهتر است دو قاشق غذاخوری از پودر خشک گیاه را در نیم لیتر آب جوشانده و با اضافه کردن مقداری شیر و عسل به آن آنرا میل نمایند.

۲- رفع جوشهای صورت و بثورات جلدی: دم کرده گیاه مذکور را بعد از تغییظ به صورت کمپرس برای درمان بیماریهای پوستی می‌توان استفاده نمود.

۳- درمان رماتیسم: برای درمان رماتیسم می‌توان از کمپرس دم کرده گیاه بر روی موضع

روزی دو بار استفاده نمود.

۴- به عنوان مدر: گیاه مذکور یک ادرار آور بوده و از اینرو برای تصفیه خون نیز می‌توان از آن استفاده نمود به این منظور نیز از دم کرده گیاه مذکور با مصرف خوراکی استفاده می‌شود.

Nymphaea alba نیلوفر آبی

Family: Nymphaeaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است علفی و آبرزی با برگهای بسیار بزرگ گرد و شناور در سطح آب که از ریزوم مدفون شده در بستر آب منشأ می‌گیرند و دارای دمبرگ بسیار بلند می‌باشند. گلهای این گیاه سفید رنگ و بسیار درشت‌بوده و خارج از آب تشکیل می‌شوند.

انتشار جغرافیایی:

نیلوفر آبی را می‌توان در آبهای و برکه‌های شمال ایران یافت.

ترکیبات شیمیایی:

در تمامی اعضاء این گیاه املاح معدنی مختلف، تانن، اسید گالیک، اسید تانیک و در جوانه‌های گل و دانه‌های این گیاه آلکالوئید نوفارین وجود دارد.

قسمتهای مورد استفاده:

تمامی قسمتهای گیاه از جمله ریزوم، گل، دانه و برگها مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- جلوگیری از احتلام شبانه: مصرف ۰/۲ گرم عصاره رقیق این گیاه در روز از احتلام شبانه جلوگیری کرده همچنین تحریکات شدید قوای جنسی را تسکین می‌دهد.

۲- درمان سیلان منی: جوشانده ریزوم نیلوفر آبی از سیلان منی جلوگیری می‌کند.

۳- جلوگیری از جاری شدن خونریزی حیض: مصرف تخم نیلوفر به شکل جوشانده در این مورد پیشنهاد شده است.

۴- به عنوان مخدر و آرام بخش: جوشانده گلهای نیلوفر آبی خاصیت مخدري داشته و در شکم دردهای شدید تجویز می‌گردد. همچنین می‌توان به عنوان خواب آور نیز از آن استفاده نمود.

داروش *Viscum album*

Family: Loranthaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

داروش گیاهی است انگلی ولی سبز رنگ که بر روی شاخه‌های بسیاری از درختان برگ ریز چون سیب، گلابی و... زندگی می‌کند. ریشه‌های مکنده این گیاه که اصطلاحاً هاستوریوم نامیده می‌شوند به داخل چوب درختان میزبان نفوذ کرده و مواد معدنی و آب را از آنان می‌مکند. داروش دارای برگهای چرمی می‌باشد که به حالت متقابل قرار گرفته‌اند.

انتشار جغرافیایی:

داروش در غالب جنگلهای ایران مخصوصاً جنگلهای مازندران، بندرگز و... بر روی درختان مشاهده می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

این گیاه دارای یک آلبومین حساسی به حرارت به نام ویسکوتوكسین و همچنین مشتقات کولین می‌باشد.

قسمتهای مورد استفاده:

شاخه‌های پر برگ جوان یا خشک شده گیاه اثرات دارویی و طرز استعمال:

- ۱- درمان فشار خون: مهمترین خاصیت دارویی داروش درمان فشار خون می‌باشد خصوصاً جوشانده شاخه‌های پر برگ و جوان داروش در این بین بیشترین تأثیر را دارد.
- ۲- باز دارنده رشد تومورهای سرطانی: با استعمال خارجی ضماد تهیه شده از شاخ و برگ جوان داروش از رشد تومورها جلوگیری می‌شود. البته این عمل باید تحت نظر پزشک انجام می‌شود.

Capsella bursa-pastoris کیسه کشیش

Family: Crucifera

مشخصات گیاهشناسی:

برگهای تحتانی و قاعده‌ای گیاه دراز و عموماً دندانه‌دار یا دارای بریدگیهای عمیق هستند. برگهای فوقانی باریک و نیزه‌ای و بدون بریدگی یا دندانه می‌باشند. گلهای بسیار ریز و سفید رنگ آن در گل آذینهای خوشة متراکم قرار گرفته‌اند. مشخصه اصل این گیاه میوه‌های کوچک و مثلثی شکل آن است.

انتشار جغرافیایی:

در تمامی نقاط ایران در اطراف تهران، استانهای گیلان و آذربایجان و مناطق غرب کشور چون کردستان و کرمانشاه این گیاه رویش دارد. این گیاه انتشار وسیعی در مزارع کشاورزی و حتی در داخل شهر در کتاب معابر و اماكن دارد.

ترکیبات شیمیایی:

ترکیباتی چون تانن، اسید بورساسیک که نوع آکالالوئید است و کولین از مهمترین ترکیبات شیمیایی گیاه به شمار می‌آید.

قسمتهای مورد استفاده:

گیاه شکوفه دار خشک قسمت مورد استفاده دارویی است.

- ۱- قطع خونریزی: کیسه کشیش به عنوان داروی بند آورنده خون مصرف دارد این ویژگی به دلیل قابلیت آن در انقباض عروق است. به این جهت مصرف جوشانده آن متشکل از ۱ - ۲ قاشق از گیاه خشک در یک لیتر آن به صورت خوارکی توصیه می‌شود.
- ۲- درمان خونریزی زنانه: به دلیل قابلیت انقباض عروق در درمان خونریزیهای بین دوران

قاعدگی می‌توان کیسه‌کشیش را مصرف نمود. به طور یکه مصرف یک قاشق چای خوری از پودر خشک گیاه در هر ساعت این ناراحتی را رفع می‌کند. طبق نظر اطباء قدیم مصرف دو روز گیاه مذکور با روش فوق این ناراحتی را کاملاً رفع می‌کند.

شاهتره

Family: Fumariaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است با برگهای کم و بیش سبزرنگ که شدیداً منقسم بوده و بریدگیهای نازک و باریک دارند. گلهای آن به رنگ سفید یا صورتی بر روی گل آذینهای خوشة مستقرند. میوه کوچک مدور یا بیضوی شکل بوده و از نوع فندقه می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

مناطق وسیعی از ایران از جمله مناطق حاشیه دریای خزر، آذربایجان، فارس، خراسان و قسمتهای مرکزی چون تهران محل رویش این گیاه می‌باشد. البته گونه دارویی اصلی *Fumaria officinalis* است که در ایران رویش ندارد ولی گیاه شاهتره ایرانی نیز تا حدودی اثرات آن را دارد.

ترکیبات شیمیایی:

ترکیبات شیمیایی مختلف چون اسید فرماریک، فوماریک و اسید سوکینیک را در قسمتهای مختلف شاهتره می‌توان یافت.

قسمتهای مورد استفاده:

کلیه قسمتهای گیاه مخصوصاً سر شاخه گلدار آن مورد استفاده دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- تصفیه خون: از عرق شاهتره که به شکل سنتی تهیه می‌شود می‌توان جهت تصفیه خون استفاده نمود. البته از جوشانده گیاه نیز می‌توان به این منظور استفاده نمود.

۲- مدر و معرق: به عنوان داروی معرق و ادرار آور می‌توان جوشانده شاهتره را مصرف نمود. جوشانده یا دم کرده ۵۰ تا ۶۵ در هزار از گیاه خشک که روزانه به مقدار یک فنجان

قبل از وعده غذایی مصرف می‌شود به این منظور استفاده می‌شود.

۳- درمان تبخال: جوشانده ۶۰ در هزار گیاه خشک را می‌توان برای درمان تبخال و دیگر بیماریهای پوستی به شکل خارجی مصرف نمود. باید متذکر شد برای حصول نتیجه مطلوب در درمان بیماریهای پوستی باید درمان را مدتی ادامه داد.

Reseda lutea اسپرک

Family:Resedaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

اسپرک گیاهی است علفی با برگهای ساده که به دلیل داشتن بریدگی ۳ تایی به نظر می‌رسند. گلهای زرد رنگ و کوچک گیاه بر روی گل آذینهای خوش می‌باشد. میوه گیاه کپسولی است که دهانه آن باز می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

گسترش جغرافیایی اسپرک در شمال شرق کشور در ناحیه خراسان در اطراف مشهد، قوچان و بجنورد و در کل منطقه شمال غرب کشور در ناحیه آذربایجان است.

ترکیبات شیمیایی:

مهمنترین ترکیب شیمیایی این گیاه لوتئولین است که رنگ زرد گلهای گیاه نیز به سبب وجود این ترکیب گلوکوزیدی می‌باشد. در زمانهای گذشته با استخراج این رنگ از دانه گیاه از آن در صنعت رنگرزی استفاده می‌شد. البته در حال حاضر نیز از گیاه خشک اسپرک می‌توان لاک زرد تهیه نمود.

قسمت‌های مورد استفاده:

ریشه و سرشاخه گلدار گیاه اسپرک مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استفاده:

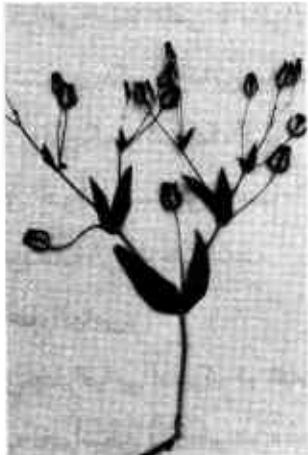
۱- درمان بی اشتها: دم کرده ریشه گیاه اسپرک اثر اشتها آور دارد.

۲- درمان آسکاریس و کرمک: از قدیم الایام از دم کرده سرشاخه‌های گلدار گیاه اسپرک برای دفع کرمهای انگلی روده همچون آسکاریس و کرمک استفاده می‌شده است. البته امروزه با توجه به کارایی بسیار زیادتر داروهای شیمیایی در درمان این عوارض این داروها استفاده می‌شود.

جفجغک

Family :Caryophyllaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است با برگهای ساده بیضوی شکل و ساقه‌ای که انشعابات دو تایی دارد. گلهای زیبای آن به رنگ صورتی یا گلی روشن می‌باشند.

انتشار جغرافیایی:

شمال و شمال غرب کشور، غرب و جنوب ایران
انتشار جغرافیایی این گیاه را تشکیل می‌دهد و از این رو این گیاه را در بیشتر نقاط کشور از جمله گیلان، آذربایجان، کرمانشاه، سیستان و... می‌توان مشاهده کرد.

ترکیبات شیمیایی:

تمامی بخش‌های این گیاه دارای ترکیبی موسوم به ساپونین می‌باشند.
قسمت مورد استفاده: دانه‌ها و ریشه این گیاه مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان اگزما و تسکین خارش: کمپرس جوشانده ریشه‌های جفجغک در درمان اگزما و خارش پوست مؤثر است. لازم به ذکر است از این خاصیت گیاه بیشتر در هندوستان استفاده می‌شود و در ایران زیاد معمول نیست.

۲- درمان آنژین: غرغره نمودن جوشانده ریشه این گیاه برای درمان آنژین گلو پیشنهاد شده است.

۳- درمان کرمک: در هندوستان با تنقیه نمودن جوشانده ریشه جفجغک اقدام به دفع انگل از روده می‌نمایند. در ایران این روش درمان معمول نیست.

۴- اثر ادرار آور: دانه‌های گیاه هم به عنوان مدر هم به عنوان معرق مورد استفاده دارد. به این منظور دانه‌های گیاه به شکل خواراکی مستقیماً مصرف می‌شوند.

Carum Carvi زیره

Family: Umbelliferae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است علفی و دوساله که در سال اول ۲ - ۳ برگ شانه‌ای قاعده‌ای و در سال دوم ساقه حاوی برگهای کم به وجود می‌آورد. گلها سفید و کوچک بوده و در گل آذینهای چتر قرار گرفته‌اند. میوه گیاه که شیزوکارپ نامیده می‌شود. به شکل مستطیل و به طول ۳ - ۵ سانتی متر می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

زیره در نواحی شمال غربی ایران در مناطق البرز و نهاوند و در نواحی جنوبی در بلوچستان می‌روید.

ترکیبات شیمیایی:

در دانه‌های زیره اسید فرمیک، اسید استیک، مواد رزینی، موسیلاز و تانن و اسانس به نام کارون یافت می‌شود.

قسمت‌های مورد استفاده:

دانه گیاه مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- تحریک ترشح شیره‌های گوارشی: اسانس کارون موجود در دانه زیره ترشح شیره‌های گوارشی را تحریک می‌نماید و از این‌رو دانه‌های زیره برای درمان تنبلی دستگاه گوارشی سوء هاضمه، درمان بی اشتہایی و درد معده و رووده مصرف می‌شود. در این موارد مصرف دانه‌های زیره به شکل جویدن توصیه می‌شود. همچنین از دم کرده میوه نیز می‌توان استفاده نمود.

۲- درمان ورم بیضه، ورم زبر پلک چشم و خون مردگیها: در تمامی این موارد گرد دانه‌های زیره را با روغن زیتون و عسل مخلوط کرده و به شکل ضمادبر روی موضع قرار می‌دهند.

Lamiun album گزنه سفید**Family: Labietae**

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است علفی با دو نوع ساقه هوایی چهار گوش و ساقه زیرزمینی که برگهای بیضوی شکل به حالت متقابل بر روی ساقه‌های هوایی و خزنده قرار می‌گیرند. گلهای سفید رنگ و کوچک گیاه در دسته‌جات ۶-۱۶ تایی به شکل چرخه‌ای یا فراهم در هر بند ساقه قرار دارند.

انتشار جغرافیایی:

شمال و شمال غربی ایران یعنی استانهای گیلان، تهران و آذربایجان محل رویش طبیعی این گیاه می‌باشد.

ترکیبات شیمیایی:

گزنه سفید حاوی اسانس فرار، تانن، موسیلاز و فلاوینوئیدها می‌باشد.

قسمتهای مورد استفاده:

سرشاخه گلدار و خشک گیاه

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- تنظیم کننده اعمال روده: گزنه سفید تنظیم کننده حرکات و اعمال روده بوده و از این رو از آن هم می‌توان برای درمان اسهال و هم یبوست استفاده نمود. جوشانده ۱ - ۲ قاشق غذاخوری سرشاخه گلدار گیاه که بعد از سرد شدن مصرف می‌شود در این مورد پیشنهاد شده است.

۲- تنظیم دوره‌های ادرار: جوشانده گزنه سفید با خاصیت پیش آب آور دوره‌های ادراری را تنظیم می‌نماید.

- ۳- درمان ناراحتیهای زنانه: جوشانده سرشاخه گلدار گزنه سفید برای تنظیم دوره‌های عادت ماهیانه خانمها و دختران جوان و شیره تازه گیاه نیز با مصرف خوراکی برای رفع ترشحات زنانه تجویز می‌گردد.
- ۴- التیام زخمها: استعمال خارجی دم کرده گیاه بر روی زخمها باعث التیام آنان می‌گردد.

Sisymbrium Sophia

Family: cruciferae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی علفی است که برگ‌های آن بریدگیهایی به شکل ۲ شانه‌ای دارند. گلهای زرد رنگ بوده. و در گل آذینهای خوش قرار می‌گیرند. میوه خورجین ۱ - ۱/۵ سانتی متری است که دارای دانه‌هایی به رنگ زرد نارنجی است.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه را به طور گستره می‌توان در تمامی نقاط ایران به طور خودرو مشاهده نمود.

قسمت مورد استفاده:

دانه‌های زرد نارنجی گیاه واجد خاصیت دارویی می‌باشد.

ترکیبات شیمیایی:

به نظر می‌رسد در گیاه مذکور نیز مثل گیاهان تیره شب بوگلوکوزیدهای گوگرد دار وجود داشته باشد. مزه مخصوص این گیاهان نیز که کمی سوزش آور است به خاطر وجود این ترکیبات می‌باشد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- رفع یبوست: برای درمان یبوست و به عنوان ملین می‌توان دانه‌های خاکشیر را مصرف نمود. به این منظور مقداری از دانه‌ها را در آب خیسانده و همراه با کمی شکر صبح ناشتا می‌خورند.

۲- درمان ترشحات زنانه: در این مورد نیز همانند مورد قبل می‌توان از دانه‌های گیاه خاکشیر به طور مستقیم مصرف نمود.

- ۳-التیام زخمها و جراحات: کمپرس عصاره گیاه به روی نواحی زخم اثر التیام بخش دارد.
- ۴-سردگننده عمومی بدن: از قدیم الایام از دانه‌های خاکشیر که در قند آب حل می‌شوند شربت مطبوعی تهیه می‌شود که غالباً در فصل تابستان جهت خنک شدن مصرف می‌شود. به طوری که حتی توسط دست فروشان دوره گرد نیز این شربت عرضه می‌شود.

Capparis Spinosa

Family: Capparidaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است خاردار که به شکل بوته‌ای رویش دارد و غالباً انشعابات آن بر روی زمین گستردہ می‌باشند. گلهای درشت آن به رنگ سفید مایل به گلی بوده و منظره زیبایی به گیاه می‌بخشد. در داخل گل پرچمهای فراوان گل که میله ارغوانی رنگ بلندی دارند دیده می‌شود.

میوه‌های این گیاه را که اصطلاحاً هندوانه ابوجهل می‌نامند جهت تهیه ترشی به کار می‌برند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه را می‌توان در بیشتر نقاط کشور در دامنه‌های البرز، شمال شرق کشور، شمال غرب، بلوچستان و شیراز مشاهده کرد.

ترکیبات شیمیایی:

مهمنترین ترکیب شیمیایی این گیاه اصطلاحاً کاپاری روتین نامیده می‌شود. در ضمن در ریشه و جوانه‌های مولد گل گیاه ترکیباتی چون پکتین، ساپونین و نوعی اسانس و یک ماده رزینی وجود دارد.

قسمت مورد استفاده:

میوه، ریشه و پوست گیاه مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱-درمان توقف قاعدگی: از جوشانده پوست ریشه گیاه برای باز شدن خون ریزی قاعدگی در دختران جوان که قاعدگی در آنان متوقف شده است استفاده می‌شود.

- ۲- درمان نقرس: جوشانده پوست ریشه گیاه در درمان کم خونی و رنگ پریدگی مخصوصاً در دختران جوان مورد مصرف دارد.
- ۴- به عنوان مدر: از جوشانده پوست ریشه های کور به عنوان یک ادرار آور نیز استفاده می شود.

بولاغ اوتی (علف چشمہ) *Nasturtium officinal*

Family: Cruciferae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی آبزی است که در داخل چشمهای آب شیرین به حالت خود رو یافت می‌شود. ساقه گیاه گوشتی و غالباً خوابیده است و برگهای آن مرکب و متسلسل از چند قطعه نامنظم بیضوی شکل می‌باشند. گلهای کوچک سفید رنگ آن در گل آذینهای خوشة قرار گرفته و در نهایت به میوه‌های خورجین تبدیل می‌شوند.

انتشار جغرافیایی:

در چشمهای جریانات آبی کوچک بیشتر نقاط کشور می‌توان علف چشمہ را مشاهده نمود. در شمال کشور در آذربایجان در نواحی مرکزی و حتی جنوبی ایران می‌توان گیاه مذکور را مشاهده نمود.

ترکیبات شیمیایی:

این گیاه از لحاظ انواع ویتامینها همچون ویتامین A، C، D و همچنین املاح معدنی مورد نیاز بدن همچون آهن، ید، کلسیم غنی می‌باشد.

قسمت مورد استفاده:

تمامی قسمتهای گیاه واجد خاصیت دارویی بوده و از آن استفاده می‌شود.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان خونریزی لثه‌ها: این گیاه به دلیل داشتن ویتامین C در درمان عوارض بیماری اسکریبوت همچون خونریزیهای لثه، خونریزیهای زیر جلدی و... به کار می‌رود. به این منظور گیاه را به شکل خام مصرف می‌نمایند زیرا جوشاندن یا دم کردن آن باعث از بین

رفتن برخی ترکیبات شیمیایی مفید گیاه می‌شود. در برخی نقاط کشور همچون اردبیل گیاه مذکور را همراه با غذا به عنوان دسر و سبزی خوراکی مصرف می‌نمایند.

۲- درمان بی اشتهاایی: گیاه تازه و یا شیره آنرا می‌توان برای رفع بی اشتهاایی مصرف نمود.

۳- درمان برونشیت: بولاغ اوتی با توجه به خاصیت خلط آورش در درمان التهابات دستگاه تنفسی همچون برونشیت مزمن و... به کار می‌رود. به این منظور از جوشانده سرد گیاه می‌توان استفاده نمود.

لازم به تذکر است با توجه به اینکه مواد مؤثره بولاغ اوتی موجب انقباض و اسپاسم شدید ماهیچه‌های صاف بدن می‌شود نباید برای زنان آبستن به هیچ عنوان تجویز کرد.

کاملینا sativa**Family: Cruciferae****مشخصات گیاهشناسی:**

گیاهی است علفی با برگهای باریک و دراز که قادر دمبرگ بوده و ساقه را در آغوش می‌گیرند (برگ ساقه آغوش)، گلهای گیاه زرد رنگ بوده و گیاه دارای میوه‌های گلابی شکل می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در نواحی غرب و شمال غرب ایران می‌روید و می‌توان آنرا در منطقه آذربایجان در اطراف تبریز، میشوداغ، ارومیه و در غرب در منطقه همدان و... یافت.

ترکیبات شیمیایی:

دانه این گیاه مقادیر زیادی ترکیبات روغن به همراه دارد و می‌توان انواع اسیدهای چرب از جمله اسید الئیک، پالمتیک اسید و اسید لینولئیک را در آن یافت.

قسمتهای مورد استفاده:

دانه گیاه اصلی‌ترین قسمت گیاه است که خاصیت دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- به عنوان ملین: دانه‌های گیاه به دلیل داشتن اسیدهای چرب فراوان اشبع و غیر اشبع مسهل بوده و به عنوان ملین جهت رفع یبوست و سهولت دفع مدفوع به کار می‌رود. به این منظور می‌توان مستقیماً دانه‌های گیاه را به شکل خوراکی مصرف نمود.

۲- درمان ترک پوست: به دلیل وجود انواع اسیدهای چرب روغن دانه‌های گیاه اثر نرم کننده روی پوست بدن داشته و در درمان ترک پوست به کار می‌رود. حتی می‌توان از روغن دانه‌های این گیاه صابونهای ویژه‌ای را نیز تولید نمود که این صابونها قابلیت نرم کنندگی

پوست بدن و لطیف نمودن آنرا دارند. در حالت کلی می‌توان گفت صابون ترکیبی است که از واکنش یک قلیایی قوی چون سود با اسیدهای چرب حاصل می‌شود و به دلیل داشتن یک بخش قطبی که در آب حل می‌شود. و بخش غیر قطبی که در ذرات چرک قرار می‌گیرد قابلیت معلق نمودن ذرات چرک و در نتیجه خاصیت پاک‌کنندگی را دارا هستند.

نسترن *Rosa canina*

Family: Rosaceae

مشخصات گیاهشناسی:

نسترن در ختچهای خاردار است با برگهای تک شانه‌ای که هر کدام از برگچه‌ها بیضوی شکل بوده، در حاشیه شدیداً دندانه دار هستند. گلها سفید تا صورتی رنگ بوده و میوه گیاه قرمز رنگ است و به عنوان یک میوه کاذب شناخته شود زیرا از گوشتشی شدن کاسه گل به وجود می‌آید.

انتشار جغرافیایی:

نسترن به حالت خود رو در نواحی البرز، کرج و مناطق مختلف آذربایجان می‌روید.

ترکیبات شیمیایی:

جداره میوه گل نسترن حاوی مقادیر فراوانی ویتامین C، اسید سیتریک، اسید مالیک، قند و موسیلاز است.

قسمتهای مورد استفاده:

میوه تازه یا خشک گیاه مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- رفع حالت سستی در بدن: مصرف قسمت گوشتشی میوه نسترن و یا جوشانده میوه خشک آن باعث از بین رفتن سستی بدن شده و مقاومت عمومی بدن را در مقابل بیماریها خصوصاً سرما خوردگی و انفلونزا افزایش می‌دهد.

۲- درمان التهاب کلیه و خیز عمومی: نسترن به عنوان یک پیش‌آب اور ملایم شناخته می‌شود و از این روجوشانده آن در درمان التهابات خفیف کلیه و آب‌آوردن انساج استفاده می‌شود.

بادام Amygdalus Communis

Family: Rosaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی درختی است با برگهای تقریباً بیضوی تا کشیده و گلهای سفید رنگی که از نظر ظاهری شباهت زیادی به گلهای دیگر گیاهان درختی تیره گل سرخ همچون گلابی، آلو، گیلاس و... دارد.

میوه گیاه از نوع شفت می باشد که حاوی مغز بسیار مغزی است.

انتشار جغرافیایی:

در سراسر کشور به عنوان یک درخت میوه کاشته می شود.

ترکیبات شیمیایی:

مغز میوه بادام حاوی انواع ویتامینها از جمله ویتامین H و B، املاح معدنی، قند و مقادیر فراوانی فسفر بوده همچنین گلوکوزیدی به نام آمیگدالین در آن وجود دارد که بسیار سمی است. این ترکیب در بادام تلخ به مراتب بیشتر بوده و در اثر هیدرولیز تولید اسید سیانیدریک می نماید که بسیار کشنده است.

قسمتهای مورد استفاده:

مغز میوه بادام و روغن استخراج شده از آن خواص دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

- ۱- درمان بواسیر: ضماد تهیه شده از روغن مغز بادام مخلوط با تخم مرغ اگر در محل بواسیر قرار داده شود تورم آن را بر طرف نموده و درد ناشی از آنرا تسکین می دهد.
- ۲- حفظ طراوت و شادابی پوست: روغن بادام باعث طراوت و شادابی پوست شده و زر

پوسته پوسته شدن آن جلوگیری می‌کند.

۳- درمان ترک پوست: برای رفع ترک پوست روغن بادام را با مقدار برابر کره کاکائو مخلوط نموده بعد از قرار دادن در حمام آب جوش به خوبی می‌سایند به این ترتیب پمادی بدست می‌آید که از آن برای رفع ترک پوست استفاده می‌شود.

۴- تسکین دردگوش: روغن بادام مسکن دردگوش بوده و از طرف دیگر باعث نرمی پرده صماخ می‌شود. در این موارد بهتر است نصف فاشق مرباخوری روغن بادام شب هنگام و فقط یک بار در هفته در گوش چکانده شود.

علف چای *Hypericum perforatum*

Family: Hypericaceae

مشخصات گیاهشناسی:

علف چای که به آن گل راعی نیز می‌گویند گیاهی است علفی با ساقه‌هایی که در قاعده منشعب هستند. برگ‌های بیضوی آن بر سطح خود نقاط کوچکی دارند که همان غدد ترشحی بوده و به دلیل وجود این لکه‌ها اگر برگ در مقابل نور گرفته شود نور را از خود عبود می‌دهد. گلهای زرد رنگ گیاه در گل آذینهای دیهیم قرار می‌گیرند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه غالباً در شمال و شمال غرب کشور رویش دارد. در شمال در نواحی مختلف البرز، راه چالوس، کرج و در شمال غرب در اطراف ارومیه، تبریز و میشو داغ وجود آن گزارش شده است.

ترکیبات شیمیایی:

مهمنترین ترکیب شیمیایی این گیاه رنگدانه قرمزی موسوم به هیپریسین می‌باشد که این ماده عامل پیدایش حساسیت به نور در دامهایی است که از این گیاه مصرف می‌نمایند.

قسمت مورد استفاده:

گلهای تازه و سرشاخه دار گل دار گیاه مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- التیام زخمهای و درمان خون مردگیها: برای درمان خون مردگیها و التیام و بهبود زخمهای می‌توان با استفاده از علف چای داروی مفیدی تهیه نمود. به این منظور مقدار ۱۰۰ گرم از سر شاخه گلدار تازه گیاه را در ۲۵۰ گرم روغن زیتون خیسانده و به مدت دو هفته در

مجاورت نور خورشید قرار می‌دهند و بعد از این مدت آن را صاف نموده و به شکل خارجی در محل زخم یا خون مردگی می‌مالند.

۲-درمان قاعده‌گیهای نامنظم: دم کرده ۱۵ تا ۳۰ گرم در هزار سرشاخه گلدار گل راعی که روزی به میزان یک فنجان قبل از هر وعده غذا مصرف می‌شود برای درمان قاعده‌گیهای نامنظم توصیه می‌شود.

۳-مسکن اعصاب: دم کرده سرشاخه گلدار علف چای اثر قابل توجهی در رفع سر دردهای عصبی و سر دردهای ناشی از میگرن، سیاتیک صرع و... دارد. دم کرده آن نیز با همان روشی که عنوان شد تهیه می‌گردد.

۴-درمان ناراحتیهای گوارشی: دم کرده گیاه را می‌توان برای درمان برخی ناراحتیهای گوارشی چون اسهالهای ساده، صفراؤ... نیز استفاده نمود.

درخت گز *Tamarix galica*

Family: Tamaricaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است درختچه‌ای که برگهای بسیار ریز فلسفی شکل آن به شکل بسیار فشرده به هم قرار گرفته‌اند. گلهای گیاه سفید تا صورتی رنگ بوده و بر روی شاخه‌های مستمایل به قرمز آن قرار گرفته‌اند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در آذربایجان در اطراف دریاچه ارومیه، در اصفهان نزدیک با تلاق گاوخونی در کرمان نزدیک کوه سیرج و همچنین در سیستان در اطراف زاهدان رویش دارد. در قسمتهاي مرکزی و کویری ایران می‌توان علاوه بر این نوع گز انواع گونه‌های گز را مشاهده نمود.

ترکیبات شیمیایی:

پوست درختچه گز واحد اسید گالیک که نوعی ترکیب فنلی است بوده و در برگهای آن نیز می‌توان ماده اسکولین را یافت.

قسمتهاي مورد استفاده:

پوست درختچه گز مهمترین قسمتی از گیاه است که خاصیت دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان اسهال: پوست این گیاه به علت داشتن ترکیبات تانن اثر قابض داشته و از این رو در درمان اسهال می‌توان از آن بهره جست. به این منظور جوشانده ۱۵ تا ۳۰ در هزار پوست گیاه که به شکل خوارکی مصرف می‌شود توصیه می‌گردد.

۲- درمان بیماریهای سینه: از این گیاه نوعی پلی‌ساکارید موسوم به گزانگبین ترشح

می‌شود که از این ماده هم در تهیه شیرینی استفاده می‌شود و هم در مداوای بیماریهای سینه می‌توان از آن استفاده نمود.

۳- درمان سوختگیهای مختلف می‌توان خاکستر درختچه گز را که از سوزاندن آن بدست می‌آید در محل سوختگی استعمال نمود.

۴- بند آورنده خون: با توجه به اینکه درختچه گز در مناطق خشک رویش دارد در این مناطق مثلاً در عربستان از شیره تغليظ شده آن جهت بند آوردن خون در زمان خونریزی استفاده می‌نمایند.

Raphanus Sativus تُرب

Family: Cruciferae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است علفی دارای برگهایی با قطعات نامنظم و ریشه غده‌ای به رنگ سفید، قرمز یا سیاه که همان ترب یا تربچه خوراکی است. گلهای سفید، صورتی یا مایل به بنفش بوده و میوه گیاه همانند سایر گیاهان تیره شب بو خورجینی است که به نوک نسبتاً درازی ختم می‌شود.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه زارعی بوده و در سراسر کشور کاشته می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

برگ و ریشه ترب سیاه، سفید و قرمز که همان تربچه می‌باشد حاوی ویتامینهای گروه B و ویتامین C می‌باشند. از طرف دیگر در ریشه انواع ترب گلوکوزیدهای گوگرددار به فراوانی وجود دارند که بوی خاص آنها در هنگام خوردن نیز به دلیل وجود این ترکیبات می‌باشد که در اثر تجزیه تولید گاز H_2S می‌نمایند.

قسمتهای مورد استفاده:

برگ، ریشه متورم و تخم ترب مصارف دارویی فراوانی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان خارش چشم و تقویت آن: آب ریشه ترب خارش چشم را تسکین داده و چشم را تقویت می‌نماید. به این منظور روزی سه بار و هر بار چند قطره از آن باید در چشم چکانده شد.

۲- کاهش یبوست: ریشه انواع ترب خاصیت ملین داشته و یبوست را درمان می‌کند. در این

مورد ریشه ترب همراه با پوست آن بعد از غذا باید مصرف شود.

۲- رفع سنگ مثانه: مصرف آب برگ و یا شاخه ترب سنگ مثانه را خارج می‌کند.

۴- رفع سرفه و اخلاط سینه: مصرف آب ترب پخته شده عوارض مذکور را از بین می‌برد.

۵- درمان بریدگی و بثورات جلدی: مصرف خوراکی، تخم ترب با سرکه برای برطرف کردن بثورات جلدی و مصرف آن به شکل ضماد بر روی موضع گزیدگی مار مفید است.

Phaseolus vulgaris لوبیا**Family: Leguminosae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

گیاهی است علفی و بالا رونده با برگهای مرکب ۳ برگهای که هر کدام از برگچه‌ها بیضوی شکل، بزرگ و نوک تیز می‌باشد. گلها سفید، بنفش یا صورتی رنگ بوده و میوه گیاه که همان لوبیای معمولی است نیامی است دراز و باریک و نوک تیز که دارای دانه‌های درشتی می‌باشد. شکل و اندازه این دانه‌ها در واریته‌های مختلف متفاوت است.

انتشار جغرافیایی:

منشأ اولیه این گیاه مناطق گرمسیری آمریکای جنوبی است ولی امروزه در سایر نقاط جهان از جمله ایران به و فور کاشته می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

این گیاه دارای موادی همچون گلوکوکینین و مقادیر فراوان اسید سیلیسیک بوده، دانه‌های سبز و تازه آن واجد ویتامینهای B و C می‌باشند.

قسمتهای مورد استفاده:

میوه خشک شده و دانه‌های گیاه خاصیت دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان بیماری قند: میوه نیام لوبیا یا همان لوبیا سبز اثر خفیف و جزئی در پائین آوردن قند خون دارد. به این منظور ۳ - ۴ مشت میوه نیام خرد شده را بعد از چند ساعت حبساندن در دولیتر آب جوشانده و جوشانده مذکور را مصرف می‌نمایند.

لازم به ذکر است باید از مصرف خام دانه‌های لوبيا پرهیز شود زیرا دانه‌های خام آن واجد یک آلبومین سمی می‌باشند که در اثر پختن زایل می‌شود.

۲- درمان خیز عمومی بدن: میوه نیام لوبيا خاصیت پیشاب آور داشته و از این رونه تنها در درمان خیز عمومی بدن بلکه در بیماریهای مزمن مجاری اداری، سنگ کلیه و غیره نیز مصرف می‌شود. در تمامی این موارد می‌توان از جوشانده نیام به شرحی که قبلأً گفته شد استفاده کرد.

Solanum Lycopersicum گوجه فرنگی

Family: Solanaceae

مشخصات گیاهشناسی:

این گیاه از نظر ظاهری تا حدودی به سیب زمینی شباهت دارد. برگهای آن مرکب بوده. و متشکل از چندین برگچه نامساوی هستند. گلها زرد رنگ بوده و در نهایت به میوه گوشتی سبز رنگی تبدیل می‌شوند که بعد از رسیدن کامل قرمز رنگ شده واجد دانه‌های فراوان می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

به نظر می‌رسد منشأ اصلی گیاه گوجه فرنگی کشور پرو در امریکای جنوبی باشد ولی در حال حاضر در ایران و دیگر کشورها به عنوان یک گیاه زراعی به طور گسترده کشت می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:
ساقه، برگ و میوه‌های نارس و سبز رنگ گوجه فرنگی حاوی مقادیری آکالالوئید سولانین است و از این رو توصیه می‌شود از مصرف میوه نارس و سبز گوجه فرنگی جداً خودداری شود. میوه گوجه فرنگی حاوی انواع ویتامینها از جمله ویتامین C، A، B₁، B₂ و B₆ می‌باشد. رنگ قرمز میوه به دلیل وجود رنگیزه لیکوپین است.

قسمت‌های مورد استفاده:

میوه گوجه فرنگی در مواردی مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان لکه پوستی: آب تازه گوجه فرنگی تا حدودی باعث رفع لکه‌های قهوه‌ای پوست که در اثر تابش نور خورشید در پوست صورت و به دنبال کهولت سن در دستها ظاهر

می‌شوند می‌گردد. این لکه‌های قهوه‌ای رنگ را کک مک می‌نامند.

۲-درمان رماتیسم و نقرس: برخلاف تصور عمومی که گوجه فرنگی دارای مقادیر فراوان اگسالات کلسیم است مقدار این ملح در گوجه فرنگی بسیار کم بوده و از این رو نه تنها در مورد بیماران مبتلا به نقرس و رماتیسم مضر نبوده بلکه باعث بهبودی آنان نیز می‌گردد.

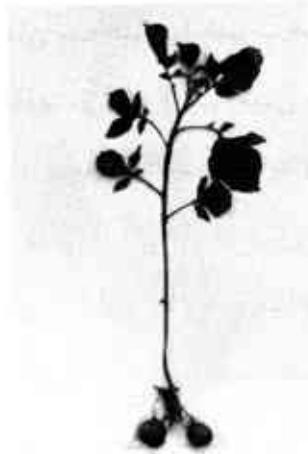
۳-درمان بی اشتهايی: مصرف گوجه فرنگی مخلوط شده با ماست نیم ساعت قبل از غذا اثر قابل توجهی در رفع بی اشتهايی داشته و خاصیت اشتها آور قوی دارد.

۴-کاهش جوش غرور جوانی: برای جوانان که مبتلا به عارضه جوش غرور جوانی هستند توصیه می‌شود حلقه‌هایی نازک از گوجه فرنگی تازه را به عنوان ماسک استفاده نمایند. این ماسک چربی پوست را کاهش داده و از زیاد شدن جوشها جلوگیری می‌نماید.

Solanum tuberosum سیب زمینی

Family: Solanaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است با برگهای مرکب که برگچه‌های آن کاملاً نامساوی با یکدیگر می‌باشند به طوری که برگچه انتهایی بزرگتر از بقیه است. گلهای آن سفید تا بنفش رنگ بوده و در ریشه گیاه غده‌های متورمی تولید می‌شود که مملو از نشاسته بوده همان سیب زمینی خوراکی است.

انتشار جغرافیایی:

سیب زمینی بومی سرزمین ایران نبوده و از امریکای جنوبی وارد شده است ولی علی رغم این مسئله نه تنها در ایران بلکه در کل جهان به عنوان یک محصول زراعی غالب کشت می‌شود. در برخی کشورها سیب زمینی به جای نان به عنوان ماده اصلی غذایی مصرف می‌گردد...

ترکیبات شیمیایی:

غده سیب زمینی حاوی انواع قندها از جمله نشاسته، ساکارز و گلوکز برخی آمینو اسیدها همچون آسپارژین، تری گلیسریدهایی چون پالمیتین و میریستین بوده، انواع ویتامین از جمله ویتامین C، B₆، B₂ در ساختار آن وجود دارد. در اندامهای سیب زمینی و تازه این گیاه آلkalوئیدی موسوم به سولانین یافت می‌شود که ماده مؤثره و دارویی سیب زمینی به شمار می‌آید. اگر سولانین به میزان زیاد مصرف شود باعث مسمومیت‌های شدید می‌شود و از این رو توصیه می‌شود از مصرف غده‌های سیب زمینی که در مجاورت نور قرار گرفته و سیب زمینی شده‌اند اجتناب شود.

قسمتهای مورد استفاده:

غده سیب زمینی چه به صورت خام و چه به صورت پخته واجد برخی خواص دارویی است.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان سوختگیها، ضرب خوردگیها و کوفتگیها: برای تسکین دردهای ناشی از سوختگیها می‌توان سیب زمینی خام را به قطعات کوچکی خرد کرده و در موضع سوختگی قرار داد. البته بعد از مدتی باید اقدام به تعویض و جایگزینی این قطعات نمود. همچنین سیب زمینی آب پز اگر به شکل خارجی در محل ضرب خوردگیها و کوفتگیها مالیده شود دردناشی از آنان را تا حدود زیادی تسکین می‌دهد.

۲- تسکین دردها: اعضاء مختلف گیاه سیب زمینی به دلیل داشتن سولانین خاصیت آرام بخش دارند. برگ یا ساقه سیب زمینی را می‌توان برای تسکین دردهای عصبی، دردهای رماتیسمی و به شکل ضماد و با استعمال خارجی استفاده نمود.

۳- تقویت عمومی بدن: غده سیب زمینی به دلیل داشتن انواع ویتامینها از جمله ویتامین گروه C، B، کمبود ویتامین بدن توصیه می‌شود.

غافث(دوای جگر) *Agrimonia eupatoria*

Family: Rosaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است علفی با برگهای مرکب شانه‌ای، برگچه‌ها دارای حاشیه دندانه دار بوده و کرکدار می‌باشند. گلهای زرد رنگ گیاه در گل آذینهای سنبله قرار می‌گیرند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در نواحی شمال ایران از جمله گیلان، خراسان و آذربایجان می‌روید.

ترکیبات شیمیایی:

این گیاه حاوی تانن، مقدار کمی اسانس فرار و رزین می‌باشد.

قسمتهای مورد استفاده:

سرشاخه گلدار گیاه اثر دارویی دارند.

ائزات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان التهاب گلو و دهان: با استعمال خارجی جوشانده سر شاخه گلدار گیاه در رفع التهاب چرکین گلو و همچنین التهاب دهان موثر است.

۲- درمان اسهال: جوشانده این گیاه اثر قابض داشته و برای از بین بردن اسهال می‌توان از آن استفاده نمود.

۳- دفع سنگهای صفراوی و درمان احتباس صفرا: مهمترین خاصیت گیاه غافث دفع سنگهای صفراوی و تأثیر بر روی ترشح صفرا است که با مصرف جوشانده گیاه به شکل خوراکی ظاهر می‌شود.

Rubus fruticosus تمشک

Family: Rosaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است اساساً بالا رونده با برگهای ۳ تا ۵ برگچه‌ای و خارهایی که بر روی دمبرگ برگها واقع‌اند. بسیارچه‌ها در هر دو سطح فوقانی و تحتانی دارای کرکهای خشن هستند. گلهای سفید رنگ و میوه‌گیاه سیاه رنگ می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

در حاشیه شمال کشور در جنگهای گیلان این گیاه به حالت خودرو رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

برگ گیاه حاوی تانن و مقدار کمی اسانس فرار است که اسانس مذکور ماده مؤثره گیاه به شما می‌آید.

قسمت‌های مورد استفاده:

برگهای خشک گیاه مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱-**رفع التهاب گلو و دهان:** جوشانده برگهای گیاه به عنوان دهان شویه برای درمان التهاب دهان و به شکل غرغره برای درمان گلو درد استفاده می‌شود.

۲-**به عنوان مسکن:** جوشانده برگ تمشک به دلیل داشتن اسانس ویژه اثر مسکن و تا حدی خواب آور دارد. البته این اثرات بسیار ضعیف و ملایم می‌باشند.

۳-**ضد اسهال:** جوشانده برگ تمشک اثر قابض داشته و در درمان اسهال می‌توان از آن بهره جست.

Orobanche alba گل جالیز

Family: Orobanchaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است با ساقه گوشتی و کلفت قهوه‌ای رنگ که برگهای کوچک و فلسی زرد رنگ بر روی آن قرار گرفته‌اند و این ساقه در قاعده به غده متورمی ختم می‌شود.

فقدان رنگ سبز در این گیاه که به دلیل عدم وجود کلروفیل است مشخصه اصل این گیاه به شمار می‌آید و به همین علت نیز این گیاه یک

گیاه انگلی است زیرا خود قادر به ساخت غذای خویش نبوده و باید از گیاهان دیگر تغذیه نماید. این عمل توسط ریشه‌ها مکنده گیاه که هاستوریوم نامیده می‌شوند و از ریشه غده‌ای گیاه خارج می‌گرددانجام می‌گیرد. گلهای زرد رنگ گل جالیز شباهت زیادی به گلهای گل میمون دارد.

قسمت مورد استفاده:

ریشه غده‌ای گیاه مورد مصرف طبی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال :

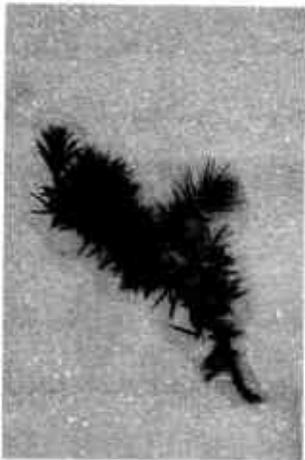
۱- درمان تشنج: جوشانده ریشه غده‌ای گیاه اثر ضد تشنج دارد. البته امروزه استفاده دارویی از آن منسخ شده است.

۲- درمان بیماریهای روده‌ای: از قدیم الایام جوشانده ریشه غده‌ای این گیاه برای درمان برخی التهابات روده‌ای به کار می‌رفته است. البته این استفاده دارویی نیز در حال حاضر منسخ شده است.

آرس (سروکوهی) *(Juniperus communis)*

Family: Cupressaceae

مشخصات گیاهشناسی:

آرس درختچه‌ای است با برگهای سوزنی شکل که این برگها در دستجات ۳ یا ۴ تایی قرار گرفته‌اند. این گیاه دوپایه بوده. گلهای نر بر روی یک پایه و گلهای ماده بر روی پایه دیگر ظاهر می‌شوند. مخروط ماده آن که می‌توان آن را میوه تلقی کرد به رنگ آبی متمایل به سیاه می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

درختچه آرس در حاشیه دریای خزر و منطقه آذربایجان در جنگلهای آرس باران به شکل خودرو رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

درختچه آرس حاوی انواع ترکیبات تر پنؤئیدی است که با داشتن وزن مولکول پائین فرار بوده و به عنوان اسانس به حساب می‌آیند.

قسمتهای مورد استفاده:

میوه یا مخروط ماده گیاه و چوب آن مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- به عنوان مدر: عرق گرفته شده از چوب و یا عصاره میوه این گیاه اثر پیشاب آور داشته و از این رو در درمان خیز عمومی بدن و یا ناراحتیهای کلیوی تجویز می‌گردد.

۲- التیام زخمهای: استعمال عصاره چوب یا میوه گیاه به شکل خارجی در موضع باعث التیام زخمهای دیر علاج می‌گردد.

۳- درمان رماتیسم: جویدن میوه‌های گیاه و یا مصرف عرق گرفته شده از چوب آن در درمان رماتیسم مؤثر است.

Onions spinosa**Family: Leguminosae**

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است تقریباً چوبی که شاخه‌های منشعب آن در نهایت به یک برآمدگی تیز و خاری شکلی ختم می‌گردد. برگها مرکب سه برگچه‌ای بوده و برگچه‌ها در حاشیه داندانه دار هستند. گلهای همانند تمامی گیاهان تیره نخود پروانه‌ای شکل و به رنگ صورتی تا سفید بوده میوه نیام گیاه تخم مرغی شکل است.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در استانهای یزد و بلوچستان همچنین در آذربایجان در حوالی میشوداغ مشاهده شده است.

ترکیبات شیمیایی:

ریشه گیاه دارای یک ترکیب فلاوینوئیدی گلوکوزیدی به نام اونونید می‌باشد همچنین اسانس فراری در قسمتهای مختلف این گیاه به میزان زیاد وجود دارد.

قسمتهای مورد استفاده:

اساساً ریشه خشک شده گیاه و ندرتاً گیاه گلدار خشک شده مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان التهاب مثانه و کلیه: جوشانده ۳ - ۴ قاشق غذاخوری ریشه خشک گیاه در یک لیتر آب به شکل خوراکی التهاب مثانه و کلیه را دفع می‌نماید.

۲- درمان خیز عمومی: با توجه به مدر بودن گیاه از جوشانده آن برای درمان خیز عمومی بدن و اب آوردن انساج استفاده می‌شود. از همین اثر پیشاب آور گیاه می‌توان در درمان ناراحتیهای کلیه مثل سنگ کلیه و ناراحتیهای قلبی نیز بهره جست.

توت فرنگی

Family: Rosaceae

مشخصات گیاهشناسی:

توت فرنگی گیاهی است علفی با یک ساقه کوچک، باریک و خزندۀ و یک ساقه قائم که انتهای این ساقه به گل ختم می‌شود. برگ‌های گیاه ۳ برگچه‌ای بوده و حاشیه برگچه‌ها دندانه دار است. گلها سفید رنگ و میوه گیاه که همان توت فرنگی می‌باشد یک میوه مرکب قرمز رنگ می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

توت فرنگی به حالت وحشی در شمال در ناحیه گیلان و همچنین غرب اردبیل می‌روید.

ترکیبات شیمیایی:

میوه توت فرنگی حاوی انواع ویتامینهای A, B₁₂, C بوده، اسیدهای آلی همچون اسید سیتریک، اسید مالیک، اسید سالیسیلیک و اسید لاکتیک به فراوانی در ساختمان آن وجود دارد.

قسمتهای مورد استفاده:

برگ و میوه توت فرنگی واجد برخی خواص دارویی اند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- رفع لکه‌های صورت: ضماد تهیه شده از میوه له شده توت فرنگی با استعمال خارجی بر روی پوست باعث از بین رفتن لکه‌های آن می‌گردد.

۲- به عنوان مدر: برگ توت فرنگی به شکل جوشانده مخلوط با وانیل و دارچین اثر پیشتاب آور داشته و از اینرو در درمان سنگ کلیه و مثانه، تصفیه خون، آب آوردن انساج و... به کار می‌رود.

۳- کاهش فشار خون: مصرف میوه توت فرنگی فشار خون را تا حدی کاهش می‌دهد.

Salix Sp.

Family: Salicaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

درختان بید گیاهان درختی هستند با برگهای سرنیزه‌ای شکل که اساساً کرکهای سفید رنگ بر روی آنان واقع شده است. دانه‌ها شدیداً کرکدار بوده و یکی از مشخصه اصلی گونه‌های درخت بید دوپایه بودن آنان است به طوری که گلهای نر روی پایه نر و ماده روی پایه ماده می‌باشند.

انتشار جغرافیایی:

چندین گونه از درخت بید در ایران رویش دارند که مهمترین آنان *Salix alba*، *Salix fragilis* می‌باشند درختان بید به طور خود رو در جنگلهای شمال ایران به شکل خودرو رویش دارند و در سایر نقاط کشور به عنوان درخت زینتی و یا برای تهییه الوال کاشته می‌شوند.

ترکیبات شیمیایی:

پوست انواع درختان بید دارای ترکیبی موسوم به سالیکوزید یا سالیسین می‌باشد که مقدار آن در گونه‌های مختلف بید متفاوت است. این ماده مهمترین ماده مؤثر بید می‌باشد که از نظر ساختمانی شباهت زیادی به استیل سالسیلیک اسید (آسپرین) دارد.

قسمتهای مورد استفاده:

پوست درخت بید و برگهای خشک آن واجد اثرات دارویی هستند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان سرماخوردگی: پوست درخت بید به دلیل داشتن سالیسین که اثر مشابه با آسپرین دارد در درمان سرماخوردگی کاربرد دارد. سالیسین واجد خاصیت تب بر و تسکین

درد می‌باشد. برای درمان سرماخوردگی دم کرده ۳۰ تا ۶۰ در هزار پوست بید که روزی سه بار به مقدار یک فنجان در هر وعده مصرف می‌شود توصیه می‌گردد.

۲- درمان رماتیسم و نقرس: جوشانده یا دم کرده ۳۰ تا ۶۰ در هزار پوست بید برای درمان برخی اختلالات مفاصل نیز به کار می‌رود.

۳- درمان قاعده‌گی دردناکی: برای درمان قاعده‌گی دردناک خانمهای مصرف دم کرده گلهای درخت بید توصیه می‌گردد.

۴- رفع سیلان منی: در این مورد نیز مصرف دم کرده گلهای بید توصیه می‌گردد.

توسکا *Alnus glutinosa***Family: Betulaceae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

درختی است با برگهای مدور که کناره‌های آنان ناهموار و دندانه‌دار می‌باشد گلهای نر و ماده در توده‌های استوانه‌ای شکل جدا از هم قرار می‌گیرند. میوه گیاه دارای دو بال خشن و خیلی باریک می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

جنگلهای شمال کشور تنها نقطه‌ای از کشور هستند که توسکا یافت می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

پوست این درخت حاوی مقادیر زیادی تانن و یک ماده قرمز رنگ است که دارای مصارف درمانی است.

قسمتهای مورد استفاده:

پوست و برگهای درخت توسکا مصارف درمانی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- به عنوان تب بر: توسکا دارای اثر تب بر بوده و در رفع تب‌های عادی به کار می‌رود به این منظور از جوشانده برگ توسکا و یا گرد پوست توسکا که با عسل مخلوط شده است استفاده می‌نمایند.

۲- تسکین دردهای روماتیسمی: در مواردی از برگهای خشک توسکا به شکلی که در ذیل گفته می‌شود برای تسکین دردهای رماتیسمی استفاده می‌شود. بداین ترتیب که موضع درد را با برگهای خشک گیاه پوشانیده و بیمار را می‌پوشانند تا عرق نماید. این عمل یک

هفته به مدت هفت روز انجام می‌گیرد تا دردهای رماتیسمی رفع گردد.

۳- درمان زخم مخاط دهان و التهابات لثه‌ها:

به این منظور از جوشانده ۳۰ تا ۴۰ گرم پوست گیاه در یک لیتر آب که به شکل غرغره استعمال می‌شود استفاده می‌گردد.

Melissa officinalis باد رنجبویه

Family: Labietae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است علفی با ساقه چهارگوش و بسیار معطر و برگهای بیضوی تا مثلثی شکل که در حاشیه دندانه دارند و به حالت متقابل روی ساقه قرار گرفته‌اند، گلهای سفید رنگ و کوچک گیاه در دستجات ۳ تایی به حالت چرخه‌ای در بغل برگها مستقرند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در اطراف تهران، شمال و شمال شرقی و غربی ایران به حالت خودرو می‌روید ولی در سایر نقاط کشور نیز کشت می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

برگ بادرنجبویه حاوی تانن، کامفر، مواد رزینی و پکتینی و اسانس فراری است که اسانس ملیس نامیده می‌شود و ماده مؤثره گیاه به حساب می‌آید.

قسمتهای مورد استفاده:

برگ و سر شاخه گلدار گیاه مورد مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- تقویت کننده دستگاه گوارش: اسانس موجود در باد رنجبویه مقوی معده بوده تسهیل کننده هضم در معده، ضد نفخ و تسکین دهنده دل درد و درد معده نیز می‌باشد. در تمامی این موارد دم کرده ۲۰ تا ۵۰ گرم در لیتر برگ بادرنجبویه به مقدار ۳ تا ۴ فنجان در روز باید مصرف شود.

۲- به عنوان خواب آور: مقادیر زیاد اسانس بادرنجبویه خاصیت خواب آور داشته و در

مواردی نیز تسکین دهنده درد معده، سر درد و سرگیجه می‌باشد.

- ۳- پایین آورنده فشار خون: باد رنجبویه تعداد ضربان قلب را کاهش داده و از اینرو فشار خون را به طرز خفیف پائین می‌آورد.

آفتابگردان *Helianthus annus*

Family: Compositae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است علفی با ساقه راست، خشن و نسبتاً بلند که برگهای بزرگ قلبی شکل به صورت متناوب روی آن قرار گرفته‌اند. آن چیزی که به عنوان گل آفتابگردان مشهور است در حقیقت گل آذینی بزرگ متشكل از هزاران گل می‌باشد که به آن کاپیتول گویند. گلهای حاشیه‌ی کاپیتول زرد رنگ و زبانه‌ای و گلهای مرکزی آن لوله‌ای و به رنگ زرد تیره می‌باشند. میوه گیاه که در حقیقت همان تخم آفتابگردان می‌باشد فندقه‌ای است که از بلوغ گلهای مرکزی و لوله‌ای کاپیتول به وجود می‌آید.

انتشار جغرافیایی:

آفتابگردان در سراسر ایران به عنوان گیاه زراعی کشت می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

گلهای لوله‌ای و زبانه‌ای آفتابگردان واجد آنتوسيانین، رزین، تانن و نوعی اسید به نام اسید سولانتیک بوده، دانه‌های آن حاوی انواع اسیدها همچون اسیدهیلیانتانیک، اسید هلیانتیک و تری گلسریدهایی چون انتئارین، آراشیدین، پالمیتین و لینو سرین می‌باشد.

قسمتهای مورد استفاده:

گلهای تازه و برگ گیاه و بعضًا دانه مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

- به عنوان تب بر: عصاره الکلی برگ یا ساقه آفتابگردان با مصرف خوراکی خاصیت تب بر

- ۲- به عنوان خلط آور: عصاره برگ آفتابگردان که گاهاً با مقدار مساوی از برگ اوکالیپتوس مخلوط می‌شود با مصرف خوراکی خاصیت خلط آوری در ناراحتیهای تنفسی دارد.
- ۳- به عنوان ملین: خمیر تهیه شده از دانه یا میوه له شده آفتابگردان در آب باعث نرم شدن جداره روده شده خاصیت ملینی دارد.

Punica granatum انار

Family: Punicaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است درختی و کوچک با پوستی مایل به سبز که انتهای شاخه‌های فرعی آن خار مانند به نظر می‌رسد گلها به رنگ سرخ مایل به ارغوانی بوده و میوه‌ای قرمز رنگ با پوست ضخیم را به وجود می‌آورند. دانه‌های انار هر یک در اطراف خود بخش گوشتشی و قرمز رنگی دارند که قسمت خوراکی میوه به شمار می‌آید.

انتشار جغرافیایی:

درخت انار در نواحی مختلف ایران از جمله آذربایجان، شمال، ساوه و کردستان پرورش می‌یابد.

ترکیبات شیمیایی:

پوست ریشه و ساقه انار حاوی مقادیری تانن و چند نوع آلکالوئید به نامهای پلیترین، ایزوپلیترین و پژروپلیترین می‌باشد.

قسمت‌های مورد استفاده:

گلهای، پوست ریشه و ساقه انار مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان اسهال: تانن موجود در انار اثر قابض داشته و در درمان اسهال به کار می‌آید به این منظور از جوشانده گلهای انار استفاده می‌شود.

۲- رفع کرم کدو: دو آلکالوئید پلیترین و ایزو پلیترین که در پوست ساقه یا ریشه انار وجود دارد باعث از بین رفتن کرم کدو که انگل روده انسان است می‌گردد. به این منظور مقدار

۱۰۰ - ۵۰ گرم پوست ریشه یا ساقه آن را در آب سرد به مدت یک روز خیسانده و بعد از این مدت آنرا به ملایمتر حرارت می‌دهند به طوری که به نقطه جوش نرسد ولی حجم آب به نصف کاهش یابد سپس بعد از سرد شدن آن را می‌نوشند.

۳- درمان بی اشتهاایی: دم کرده برگ انار برای درمان کم اشتهاایی به کار می‌رود.

۴- تسکین دندان درد: قرار دادن قسمت داخلی پوست میوه انار در کنار دندان چرکین باعث تسکین دندان درد می‌گردد.

Cydonia oblonga به**Family: Rosaceae****مشخصات گیاهشناسی:**

گیاهی است درختی یا درختچه‌ای با برگهای بیضوی شکل که دارای کرکهای خاکستری رنگ می‌باشند. گلها سفید تا صورتی رنگ این گیاه در نهایت به میوه گوشتی کرکداری با دانه‌های قهوه‌ای تبدیل می‌شوند.

انتشار جغرافیایی:

درخت به به طور خود رو در شمال کشور در جنگلهای گرگان و... وجود دارد و در سایر نقاط کشور نیز پرورش می‌یابد.

ترکیبات شیمیایی:

پوسته دانه‌های به واجد موسیلاز فراوان می‌باشد و به این دلیل در اثر تماس با آب متورم شده حالت چسبناک پیدا می‌کند. این خاصیت دانه‌های به برخی خواص دارویی آن را توجیه می‌نماید. دانه‌ها همچنین دارای ماده‌ای به نام اسید پروسیک می‌باشند که حالت سمی دارد.

قسمت‌های مورد استفاده:

دانه‌های به در طب گیاهی مصرف دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان بیبوست: با توجه به اینکه میوه و دانه به دارای موسیلاز فراوان هستند می‌توان به عنوان مسهل از آنان استفاده نمود. به این منظور تکه‌هایی از میوه و یا یک قاشق چایخوری از دانه‌های به را در یک فنجان آب ولرم می‌ریزند تا متورم شود و میوه‌های متورم یا دانه‌های متورم را مصرف می‌نمایند. البته با توجه به وجود اسید پروسیک در

دانه‌ها بهتر است موسیلاز دانه‌های متورم جدا شده و مصرف گرد دو از مصرف بقیه قسمت‌های دانه خودداری شود.

۳- درمان التهابات گلو و دهان: به این منظور نیز از موسیلاز دانه یا میوه به به شکل غرغره یا دهان شویه استفاده می‌گردد.

گاوزبان *Echium amoenum*

Family: Boraginaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی که امروزه تحت نام گاوزبان در ایران شناخته می‌شود همین گیاه است که دارای برگهای ساده بوده و اعضاء گیاه پوشیده از کرکهای خشن است گلهای شیپوری شکل و ارغوانی رنگ این گیاه بعد از خشک شدن آبی رنگ می‌شوند.

گیاه گاو زبان اصلی که در اروپا مصرف دارویی دارد گیاهی است با نام علمی *Borago officinalis* که در ایران به طور دقیق شناسایی نشده است البته به نظر می‌رسد در اطراف تبریز موجود باشد.

انتشار جغرافیایی:

گاوزبان در شمال کشور خصوصاً در اطراف گردنه حیران رویش وسیع دارد
ترکیبات شیمیایی:

به طور دقیق ترکیبات شیمیایی این گیاه شناسایی نشده است. به نظر می‌رسد گلهای آن واجد مقادیری لعاب باشند که باعث چسبندگی فراوان گلهای این گیاه می‌شود.

قسمت‌های مورد استفاده:

گلهای این گیاه مصرف دارویی دارد.
اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان گریپ و سرماخوردگی: دم کرده گلهای گاوزبان به خاطر معرق بودن در درمان عوارض سرماخوردگی به کار می‌رود. این خاصیت گاوزبان از قدیم الایام توسط ایرانیان شناخته شده بود و از این رو می‌توان گاو زبان نوع اخیر را یک گیاه دارویی قدیمی ایران به

حساب آورد.

۲- تسکین ناراحتیهای عصبی و قلبی: گرچه تحقیقات مستند در این مورد صورت نگرفته است ولی به تجربه از قدیم الایام ایرانیان دریافته‌اند که مصرف دم‌کرده گلهای گاوزبان ناراحتیهای عصبی و قلبی را تسکین می‌دهد.

پیچک صحراوی *Convolvulus arvensis*

Family: Convolvulaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است پیچیده یا بالا رونده که در کنار جاده‌ها، مزارع و باغات پراکنش بسیار وسیعی دارد. برگ‌های این گیاه تیرکمانی شکل بوده و گلهای سفید یا صورتی آن به شکل منفرد از کنار برگ خارج می‌شوند.

انتشار جغرافیایی:

پیچک صحراوی در غالب نقاط ایران در باغات، مزارع و حتی کنار جاده‌ها رویش وسیع دارد.

ترکیبات شیمیایی:

ریشه پیچک صحراوی واجد نوعی ماده رزینی است که خاصیت مسهولی آن نیز به دلیل وجود این ماده می‌باشد. تاکنون در پیچک صحراوی هیچ نوع آلkalوئیدی شناسایی نشده است.

قسمت‌های مورد استفاده:

ریشه گیاه و بعضًا برگها و دانه مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان یبوست: دم کرده ریشه گیاه به واسطه داشتن مواد رزینی به عنوان یک مسهول عمل کرده و یبوست را بر طرف می‌نماید.

۲- اثر صفرابر: دم کرده ریشه، برگ یا دانه‌های گیاه پیچک صحراوی اثر صفرابر دارد.

۳- التیام زخمهای: برگ‌های تازه این گیاه اگر بر روی زخمهای قرار داده شود التیام دهنده زخمهای می‌باشند.

کهله‌یک اوتی *Thymus serpyllum*

Family: Labiatae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است علفی و چند ساله که دارای یک ریشه اصلی ستبر بوده و ساقه‌های فراوان خزندۀ از این ریشه خارج می‌شوند. برگها کوچک، تخم مرغی شکل یا سرنیزه‌ای بوده و گلها نیز صورتی رنگ و بسیار کوچک می‌باشند. کلیه قسمت‌های گیاه معطر است.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در قسمت‌های مرکزی ایران در نواحی کرمان و اصفهان و همچنین در منطقه آذربایجان در اطراف میشو داغ رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

ترکیب شیمیایی اصلی گیاه اسانس فراری است که از دسته ترپن‌وئیدها است و همچنین مقدراً کمی تانن در گیاه موجود است.

قسمت‌های مورد استفاده:

کلیه قسمت‌های گیاه خصوصاً ساقه گلدار خاصیت دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان ناراحتیهای گوارشی: به دلیل داشتن اسانس ویژه این گیاه در درمان ناراحتیهای گوارشی همچون دل درد، اسهال و حتی سردی مزاج بسیار مفید می‌باشد. در موارد فوق الذکر دم کرده ۱-۲ قاشق غذاخوری از خرد شده گیاه در نیم لیتر آب به میزان ۳ بار در روز و هر بار یک استکان توصیه می‌شود.

۲- درمان برونشیت و سیاه سرفه: به دلیل خاصیت ضد التهابی این گیاه از آن در تسکین سیاه سرفه و برونشیت استفاده می‌شود به این منظور از دم کرده گیاه فوق با شرایطی که قبلًا ذکر شده استفاده به عمل می‌آید.

زالزالک *Crataegus monogyna***Family: Rosaceae****مشخصات گیاهشناسی:**

گیاهی است درختچه‌ای یا درختی کوچک با شاخه‌های تیغه دار و برگ‌های دارای لوبهای عمیق، میوه این درخت بیضوی و به رنگ قرمز روشن و ندرتاً زرد مایل به سفید می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

این درختچه به طور طبیعی در نواحی البرز، تهران، کرج، جنگلهای شمال ایران و جنگلهای ارسپاران می‌روید.

ترکیبات شیمیایی:

ترکیبات شیمیایی این درختچه کاملاً شناخته نشده است ولی دارای گلیکوزیدهای فلاوین و کاتشین است.

قستهای مورد استفاده:

میوه و شکوفه‌های تازه یا خشک گیاه در طب گیاهی استفاده دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان سکته قلبی: با توجه به اینکه ترکیبات مؤثره میوه گیاه جریان خون را در سرخرگ‌های کرونر قلب تسريع می‌نماید از میوه‌های گیاه در درمان سکته قلبی و سایر ناراحتیهای قلبی استفاده به عمل می‌آید. اساساً تنطور تهیه شده از میوه گیاه به میزان ۱۰ - ۳۰ قطره در نصف لیوان سه بار در روز در این موارد توصیه می‌گردد.

۲- کاهش فشار خون: با توجه به قابلیت اتساع سرخرگ‌ها از زالزالک برای کاهش فشار خون بیماران مبتلا به این مرض نیز می‌توان استفاده کرد و در این مورد نیز مصرف تنطور میوه گیاه توصیه می‌گردد.

Papaver somniferum خشخاش

Family: Papaveraceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی علفی است که ظاهر آن سبز رنگ و غبار آلود است. برگهای آن به نحوی قسمتی از ساقه را در بر می‌گیرند و اصطلاحاً از نوع ساقه آغوش می‌باشد. در ضمن برگها واجد بریدگیهای نامنظم هستند. گلها در واژیتهای مختلف رنگهای مختلف دارند ولی بیشتر به رنگ ارغوانی تا قرمز هستند. میوه‌های کپسول گیاه درشت بوده و درون آن مایع غلیظی جریان دارد که با تینغ زدن آن در هنگام جوانی خارج شده در مجاورت هوا به رنگ کدر درمی‌آید. در اصطلاح عمومی به این مایع بعد از خشک شدن تریاک گفته می‌شود.

انتشار جغرافیایی:

در آذربایجان در اطراف تبریز و میشو داغ، در شیراز، خراسان، یزد، کашمر و نقاط مرکز و کشور همچون لرستان و فارس در نواحی کوهستانی رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

در شیره میوه کپسول گیاه انواع مختلف آلکالوئیدها از جمله مرفین، کدئین پاپاورین، نارکوتین، تبائین و... وجود دارد. البته با تغییرات ثانویه بر روی برخی از این آلکالوئید ترکیبات جدیدی با خواص شدیدتر به وجود می‌آورند مثلًا با استیلاسیون مرفین ترکیبی بدست می‌آید به آن دی استیل مرفین یا هروئین گفته می‌شود.

قسمت مورد استفاده:

دانه‌ها و میوه خشخاش مهمترین قسمت دارای خاصیت دارویی می‌باشند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

- ۱- **مسکن و آرام کننده:** مهمترین مصرف مشتقات گیاه خشخاش تسکین اعصاب و دردهای شدیدی چون درد معده و... است. به این منظور میوه کپسول گیاه را به میزان ۲ تا ۱۰ گرم در ۲۰۰ میلی لیتر آب جوشانده و برای رفع تلغی آن مقداری قند یا عسل به آن اضافه نموده و در موقع لزوم مصرف می‌نمایند.
- ۲- **رفع استفراغ و سرفهای عصبی:** برای این موارد نیز می‌توان از شربت خشخاش استفاده نمود که روش تهیه آن توضیح داده شد.
- ۳- **درمان اسهال:** علاوه بر موارد فوق از شربت میوه خشخاش می‌توان برای درمان اسهال‌های ساده نیز بهره جست.
- ۴- **اثر خواب آور:** در موارد کم خوابی یا بی خوابی می‌توان برگ خشخاش را در مقداری الکل حل نموده و به حالت تنفس درآورده و مصرف نمود.

Glycyrrhiza glabra شیرین بیان

Family: Leguminosae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است چوبی و پایا که برگهای آن مرکب تک شانه‌ای بوده و هر برگ ۴-۸ جفت برگچه بیضوی دارد. گل آذین خوش و مرکب از گلهای آبی روشن بوده و میوه گیاه کرکدار پهن و قهوه‌ای رنگ می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

در نواحی مختلف ایران خصوصاً در آذربایجان در اطراف تبریز، میشو داغ، اردبیل، در قسمتهای شمالی کشور همچون گرگان در شرق در بلوچستان در نزدیک کوه تفتان و در غرب در کرمانشاه و حتی در قسمتهای مرکزی و ایران در شیراز، میان جنگل و رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

مهمنترین ماده مؤثر شیرین بیان که در ریشه گیاه موجود می‌باشد گلیسیریزین یا اسید گلیسیریزیک است که مزه کاملاً شیرین دارد.

قسمت مورد استفاده:

ریشه و ریزوم گیاه که به صورت پوست کنده یا پوست نکنده مصرف دارویی دارد قسمت مورد استفاده گیاه است که در قطعات استوانه‌ای شکل به قطر $1/5$ تا $1/5$ سانتی متر وارد بازار تجارت می‌شود و در عطاریها به فروش می‌رسد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان زخم معده و التهابات معده: برای درمان ناراحتیهای معده می‌توان مقدراً ۵ تا ۲۰ گرم از گرد ریزوم خشک گیاه را مستقیماً مصرف نمود. می‌توان ۱۰۰ گرم گرد گیاه را در ۵۰

گرم آب حل کرده و روزانه ۲ - ۳ قاشق قهوه خوری از آن را میل نمود.

۲- درمان یبوست: شیرین بیان یک مسهل ملایم می‌باشد و جهت رفع یبوست به کار می‌رود. در این مورد نیز می‌توان گرد ریزوم خشک گیاه را مستقیماً استفاده کرد. از طرف دیگر در مواردی گرد آن را به شکل قرصهای گیاهی تبدیل کرده و مصرف می‌نمایند.

گل همیشه بهار *Calandula officinalis*

Family: Compositae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است با برگهای تحتانی قاشقی شکل و برگهای فوقانی سرنیزه‌ای. گلهای همواره زرد تا نارنجی رنگ بوده و میوه‌های فندقی آن خمیده و قلابی شکل می‌باشند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه خاستگاه مدیترانه‌ای دارد ولی در ایران در نقاط مختلف کشور به عنوان یک گل زینتی کاشته می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

ترکیب شیمیایی موسوم به کالاندولین، اسید سالیسیک؛ صمغ و اسیدهای آلی عمدتاً ترکیبات شیمیایی گل همیشه بهار را تشکیل می‌دهند.

قسمت‌های مورد استفاده:

گلهای و همچنین سرشاخه گلدار گیاه مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان جوش‌ها، التهابات پوستی و ترک پوست: گل همیشه بهار اثر فوق العاده‌ای در درمان برخی از ناراحتیهای پوستی همچون ترک پوست، جوشها و انواع التهابات پوستی دارد به طوری که امروزه در داروخانه‌ها عصاره گیاه مذکور تحت عنوان پماد کالاندولا عرضه می‌گردد. برای تهییه پماد کالاندولا می‌توان ۴ تا ۶ گرم عصاره گل همیشه بهار را در مقداری کره یا چربی مخلوط نموده و به شکل خارجی در موضع استعمال نمود.

۲- درمان پنبه، زگیل و میخچه: به این منظور برگ تازه کالاندولا را به شکل ضماد و یا برگ

در سرکه خیسانده شده آنرا در موضع قرار می‌دهند.

۳- درمان یرقان: خیسانده ۱ - ۲ قاشق غذاخوری از گیاه در نیم لیتر آب به شکل خوراکی در درمان یرقان مؤثر است.

۴- پائین آورنده کلسترول خون: دم کرده ۳۰ گرم گل همیشه بهار در یک لیتر آب اگر تماماً در یک روز مصرف شود پائین آورنده کلسترول خون است.

Senecio Vulgaris

Family: Compositae

مشخصات گیاه شناسی:

گیاهی است با برگهای منقسم و لوبدار که هر یک از لوبها خود دندانه دار می‌باشد گلهای زرد رنگ و نسبتاً کوچک لوله‌ای و زبانه‌ای این گیاه در گل آذینهای کاپیتول زیبا و کوچک مجتمع شده‌اند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در نواحی مختلف ایران خصوصاً در آذربایجان، فارس و اطراف تهران رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

در بخش‌های مختلف گیاه ریش پیر دو نوع آلکالوئید به نامهای سنه سیونین و سنه سین وجود دارد که مهمترین ماده مؤثره گیاه می‌باشند. از طرف دیگر املاح مختلف معدنی چون کلسیم، پتاسیم، سدیم و منیزیم به فروانی در ریشه گیاه موجود است.

قسمتهای مورد استفاده:

تمامی گیاه در طب گیاهی مورد مصرف دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- بند آورنده خون: ریش پیر اگر به میزان زیاد مورد مصرف قرار گیرد با انقباض عروق باعث قطع خونریزی و بند آمدن خون می‌گردد. در این مورد بهتر است از جوشانده گیاه استفاده شود.

۲- درمان بیماریهای مفصلی: می‌توان برخی بیماریهای مفصلی همچون رماتیسم و نقرس را با ریش پیر درمان نمود. به این منظور می‌توان مقدار ۲ فنجان در هر روز از جوشانده گیاه تازه به شکل خوراکی مصرف نمود.

۳- درمان قطع قاعده‌گی: در خانمهای جوانی که مبتلا به دردهای قبل قاعدگی بوده و یا قاعده‌گی نامنظم دارد مصرف جوشانده این گیاه توصیه می‌گردد.

Cucurbita Pepo کدو

Family: Cucurbitaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است علفی با ساقه پیچنده، بالا رونده یا خوابیده بر روی سطح زمین. برگها بزرگ پوشیده از کرک فراوان و حاجد دمبرگ بسیار بلند می‌باشند. گلها بزرگ و زرد رنگ بوده و گلهای نر و ماده از یکدیگر جدا می‌باشند. میوه کدو از نوع سته بوهد و بسیار حجمی است.

انتشار جغرافیایی:

در سراسر کشور به عنوان یک گیاه زارعی کشت می‌شود.

ترکیبات شمیایی:

میوه کدو انباسته از سلولز بوده و مهمترین ویژگی شیمیایی آن این است که چربی و مواد قندی (غیر از سلولز) در ساختمان آن بسیار کم یافت می‌شود

قسمتهای مورد استفاده:

میوه و تخم کدو

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- **رفع جوش غرور جوانی:** خاکستر سوخته پوست کدو به شکل ضماد برای از بین بردن جوشهای غرور جوانی مورد استفاده قرار می‌گیرد البته تأثیر پوست کدو تنبل به مراتب بیشتر است.

۲- **رفع کرم کدویی روده:** مصرف تخم کدو برخی انگلهای روده‌ای همچون کرمک در کودکان و کرم کدو در کودکان و بزرگسالان را از بین می‌برد. در این بین مصرف روزانه ۲۵ تا ۵۰ گرم تخم کدو به شکل جویدن برای کودکان و ۱۰۰ تا ۱۵۰ گرم برای بزرگسالان توصیه می‌شود.

۳- رفع سوزش معجاري ادراری و زخم مثانه: خوردن مغز تخم کدو برخی ناراحتیهای دستگاه ادراری را تسکین داده یا درمان می‌کند.

۴- رفع یبوست، درد معده و روده: مصرف روغن تخم کدو حتی مصرف مستقیم میوه کدو برخی ناراحتیهای گوارشی را تسکین می‌دهد. البته باید خاطر نشان ساخت مصرف زیاد میوه کدو به دلیل وجود سلولز فراوان در آن باعث نفخ شکم شده و اشتها را کاهش می‌دهد.

Rubia tinctorum روناس

Family: Rubiaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است علفی با ساقه چهار گوش و ریشه‌ای قرمز رنگ، برگها بیضوی و نوک تیز بوده و به حالت فراهم ۶ تا یی بر روی ساقه قرار گرفته‌اند. البته از ۶ برگ مذکور فقط ۲ عدد برگ واقعی بوده و بقیه گوشوارکهای رشد یافته‌اند. گلها بسیار کوچک و زرد رنگ بوده و در محور ساقه به صورت چترهای متعدد مستقر می‌باشند. میوه گیاه پسته‌ای قرمز رنگ و گوشتی است.

انتشار جغرافیایی:

روناس در نواحی غربی و شمال غربی ایران یعنی ناحیه آذربایجان رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

ریشه قرمز رنگ روناس حاوی مشتقی از آنتوکینون بنام آلیزارین است که خاصیت ملین بودن گیاه به دلیل وجود این ترکیب می‌باشد. از طرف دیگر ترکیبات رزینی و پکتینی هم در ساختمان آن دیده می‌شود.

قسمتهای مورد استفاده:

ریشه یا ریزوم بر گیاه مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان سنگ کلیه: مهمترین خاصیت این گیاه انحلال سنگ‌های کلیه و مجاری ادراری است البته برخلاف برخی دیگر از گیاهان دارویی که خاصیت ضد سنگ آنان به دلیل مدر بودن آنان است این گیاه سنگ‌های کلیه (غیز ار سنگ‌های اگزالیک) را حل می‌نمایند. در این

مورد مصرف جوشانده ۱۵ تا ۳۰ در هزار ریشه گیاه توصیه می‌شود.

۲-درمان یبوست: ریشه روناس به دلیل وجود آلیزارین هم خاصیت ملینی و هم مسهلی دارد. در این مورد نیز از جوشانده ۱۵ - ۳۰ در هزار ریشه آن استفاده می‌شود.

زبان گنجشک *Fraxinus excelsior*

Family: Oleaceae

مشخصات گیاهشناسی:

زبان گنجشک درختی کوچک است دارای برگهای مرکب شانه‌ای و گلهای کوچک سفید رنگ که در انتهای شاخه‌ها مجتمع شده‌اند. میوه زبان گنجشک باریک و دراز است و اصطلاحاً به آن سamar اطلاق می‌شود.

انتشار جغرافیایی:

درخت زبان گنجشک بومی جنگلهای شمال است ولی امروزه در بیشتر نقاط در پارکها و باغها و معابر به عنوان درخت زینتی کاشته می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

در بیشتر قسمتهای این درخت خصوصاً در پوست آن ماده‌ای موسوم به مانیتول وجود دارد که مزه شیرین دارد. مانیتول که به طور فراوان در این درخت وجود دارد ترکیبی است از نوع ترکیبات پلی اول که مشابهت فروان به قندها دارند. علاوه بر مانیتول برگ و پوست این درخت گلوكوزیدی موسوم به فراگرین دارد.

قسمت‌های مورد استفاده:

برگ گیاه مهمترین قسمت مورد استفاده آن است.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱-درمان یبوست: برگ درخت زبان گنجشک هم یک مسهل بوده و هم اثر ملین داشته و در درمان یبوست‌های ملایم استفاده می‌گردد. به این منظور جوشانده یا دم کرده ۳۰ تا ۶۰ گرم در لیتر برگ زبان گنجشک به شکل خوارکی باید مصرف شود.

۲- درمان نارسائیهای کلیه و خیز عمومی بدن: برگ زبان گنجشک دارای اثر پیشاب آور ملایم بوده و از این رو به عنوان یک مدر در درمان نارسائیهای کلیه و همچنین آب آوردن انساج بدن به کار می‌رود. برای موارد مذکور هم از جوشانده ۳۰ تا ۶۰ گرم در لیتر آن استفاده می‌شود.

۳- درمان رماتیسم و نقرسی: جوشانده برگ زبان گنجشک با استعمال خارجی در موضع باعث درمان نارحتیهای مفصلی از جمله رماتیسم و نقرسی می‌گردد.

Nerium Oleander خرزهه

Family: Aposcyanaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

خرزهه درختچه‌ای زینتی است با برگهای تقریباً سرپیزه‌ای شکل و دائمی که این برگها به شکل فراهم بر روی ساقه قرار می‌گیرند. به عبارت بهتر در هر بند از ساقه چندین برگ مستقر است. گلها به رنگ سفید یا صورتی بوده منظره بسیار جالبی دارند.

انتشار جغرافیایی:

محل اصلی رویش خرزهه در ایران مناطق غرب و جنوب غربی ایران یعنی استانهای کرمانشاه، لرستان و فارس می‌باشد ولی این درختچه زینتی در حال حاضر در بقیه نقاط کشور نیز پرورش داده می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

برگ خرزهه حاوی گلوکوزیدهای سیانوژنی همچون نریئین و نری آنتین بوده این ترکیبات در صورت تجزیه شدن ترکیبات سیانوری آزاد کرده و باعث مسمومیت‌های بسیار شدید و حتی مرگ می‌گردند. از اینرو در مصرف خرزهه به عنوان گیاه دارویی باید حداکثر دقیق و توجه به عمل آید. دانه‌های خرزهه حاوی انواع اسیدهای چرب از جمله اسید استearیک اسید پالمیتیک، اسید اولئیک و اسید لینولئیک است.

قسمت‌های مورد استفاده:

برگ خرزهه با رعایت احتیاطات لازم خاصیت دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان کچلی و بیماریهای پوستی: به این منظور می‌توان هم از جوشانده برگ خرزهه

در روغن و هم از خیسانده آن در آب استفاده نمود. البته در درمان این عوارض پوستی بدیهی است که استعمال به شکل خارجی خواهد بود.

۲- تقویت قلب و تنظیم ضربان قلب: به این منظور عصاره خرزهره را در الکل و آب حل کرده و سپس آنرا به شکل قرص‌های بسیار کوچک ۵/۰ گرمی در آورده و روزانه به تعداد ۲ تا ۴ عدد از آن مصرف می‌نمایند.

Mentha piperita پونه**Family: Labiatae****مشخصات گیاهشناسی:**

گیاهی است علفی و دارای دو نوع ساقه، زیر زمینی و خرمنده، برگها متقابل، بیضوی شکل، نوک تیز و در حاشیه دندانه دارند. گلهای رنگ گل روشن یا ارغوانی مایل به بنفش بوده و به تعداد زیاد در مجاور یکدیگر در گل آذینهای سنبله مانند مجتمع شده‌اند.

انتشار جغرافیایی:

منشأ اولیه این گیاه کشور انگلستان است ولی امروزه در ایران و سایر کشورها به دلیل انسانس فراوان و بسیار مطبوعش به طور گستردگی کشت می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

عمده‌ترین و مهمترین ترکیب شیمیایی این گیاه انسانس مانت است که ترکیبی از انسانس مانتول، اترهای مانتون و برخی اسیدهای آزاد می‌باشد.

قسمتهای مورد استفاده:

سرشاخه گلدار و برگهای تازه گیاه به سبب دارا بودن انسانس فراوان مصارف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- **تقویت دستگاه گوارشی:** از انسانس مانت که از این گیاه استخراج می‌شود به مقدار ۱ تا ۳ قطره و چند مرتبه در شبانه روز در یک نوشابه ساده می‌توان برای تقویت معده درمان اسهالهای ساده، رفع دلپیچه و همچنین به عنوان بادشکن استفاده نمود.

۲- **تسکین دردهای موضعی:** انسانس مانتول که در ترکیب انسانس مانت در این گیاه وجود دارد و می‌توان از اثربخشی آن در سایر انواع پونه نیز مشاهده نمود اثر آرام‌کننده درد دارد و می‌توان

از آن برای تسکین دندان درد، سپاتیکه سر درد و دردهای موضعی بدن استفاده نمود. در این موارد از پسماد ماندول که از مخلوط کردن اسانس و پارافین ساخته، می‌شود (نسبت ۱ به ۳) با استعمال خارجی استفاده می‌شود.

سنبل الطیب**Family: Valerianaceae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

گیاهی است علفی که دارای دو نوع ساقه خرزنده زیرزمینی و ساقه هوایی بوده و ساقه‌های خرزنده از ریزوم منشأ می‌گیرند. برگها تک شانه‌ای و دارای ۷ - ۲۱ برگچه نیزه‌ای شکل می‌باشند. گلها کوچک صورتی رنگ بوده و در گل آذینهای چتر مستقراند.

انتشار جغرافیایی:

در نواحی شمال ایران و نقاط مختلف سلسله جبال البرز این گیاه رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

ریشه و ریزوم گیاه حاوی اسید فرمیک، اسید استیک، مقدراً زیادی اسید والریانیک و ترکیبی موسوم به والپوتربیات می‌باشند.

قسمتهای مورد استفاده:

ریشه یاریزوم خشک یا تر گیاه

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- تسکین صرع و ناراحتیهای عصبی: سنبل الطیب فعالیت دستگاه عصبی مرکزی انسان را کاهش می‌دهد از این رو از دم کرده یا تنفس ریشه‌های آن می‌توان در درمان یا تسکین صرع، بی خوابی، سرگیجه، سردرد و... استفاده نمود.

۲- تنظیم طیش قلب: دم کرده ریشه یاریزوم سنبل الطیب همراه با گاوزبان طیش قلب را کنترل و تنظیم می‌نماید.

۳- عامل ضد تشنج:

در درمان تشنج قوی: اسپاسم عضلانی و... نیز می‌توان از سنبل الطیب استفاده نمود.

رازیانه *Foeniculum Vulgare*

Family: Umbelliferae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است علفی با ریشه محکم و گرد و ساقه سبز مایل به آبی با شیارهای ریز که بر روی آن برگهای دارای تقسیمات نازک مشخص به صورت ۳ - ۴ تایی ۵ قرار می‌گیرند - گلهای کوچک و زرد رنگ بوده و میوه گیاه که شیزو کارپ نامیده می‌شود ابتدا آبی رنگ بوده و سپس قهوه‌ای رنگ می‌گردد.

انتشار جغرافیایی:

رازیانه در نواحی شمال ایران و نواحی مختلف البرز می‌روید.

ترکیبات شیمیایی:

تمامی قسمتهای گیاه رازیانه واجد اسانس فرار با بویی بسیار مطبوع است.

قسمتهای مورد استفاده:

میوه رسیده گیاه و گاهاً ریشه خشک آن مورد مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان بیوستهای ملایم: اسانس موجود در رازیانه محرک ملایم روده بوده و به عنوان یک ملین و همچنین یک مسهل ملایم عمل می‌کند. در این موارد جوشانده میوه له شده گیاه مصرف می‌شود.

۲- افزایش ترشح شیرمادران و رفع بی خوابی نوزادان: جوشانده میوه رازیانه ترشح شیرمادران را افزایش داده همچنین خوراندن آن به اطفال باعث تسکین دل درد آنان شده و بی خوابی آنان را رفع می‌نماید.

Anethum graveolens شوید**Family: Umbelliferae****مشخصات گیاهشناسی:**

گیاهی است علفی با ریشه راست سفید رنگ و ساقه استوانه‌ای شیاردار، برگها واحد بریدگیهای خطی می‌باشند گلهای بسیار کوچک و به رنگ زرد بوده و فاقد کاسبرگ و گلبرگ درشت و متمایز هستند. میوه گیاه که در اصطلاح گیاهشناسی به آن شیزوکارپ (دو فندقه) می‌گویند بیضوی شکل و زرد رنگ است.

انتشار جغرافیایی:

در سراسر کشو در مزارع کاشته می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

میوه گیاه حاوی انواع مواد معدنی خصوصاً کلسیم، منیزیم و... همچنین حاوی تانن فراوان است.

قسمتهای مورد استفاده:

برگ و سرشاخه گلدار و گاهاً میوه شوید مورد مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- کاهش چربی خون: شوید خاصیت ضد چربی خون دارد. به منظور پائین آوردن چربی خون مصرف روزانه سه فنجان عرق شوید توصیه می‌گردد. این خاصیت گیاه شوید به حدی است که امروزه در داروخانه‌های طبی قرصهای گیاهی تحت عنوان آنتوم عرضه می‌گردند که مخلوطی از دو گیاه شوید و شاهتره است.

۲- کاهش بی خوابی: مصرف برگهای تازه شوید و یا جویدن آنان مشکل بی خوابی را تا حدی درمان می‌کند.

۳- تسکین برخی ناراحتیهای گوارشی: مصرف دم کرده میوه یا برگ شوید (دم کرده ۴ تا ۱۸ در هزار) به میزان ۲ تا ۳ استکان در روز مسکن دل درد، درد معده، دل پیچه بوده و رفع کننده استخراج و حالت تهوع نیز می‌باشد.

پنیرک**Family: Malvaceae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

این گیاه ویژگیهای شبیه *Malva Sylvestris* دارد با این تفاوت که کمی کوچکتر از آن بوده و خصوصاً برگهای آن بسیار کوچکتر است. از طرف دیگر رنگ گلهای آن سفید می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه برخلاف *Malva Sylvestris* که منشأ اروپایی دارد بومی ایران بوده و در حقیقت پنیرک ایران است. در سراسر ایران از شمال تا جنوب و از غرب تا شرق این گیاه گسترش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

موسیلازها، تانن‌ها و اسانس‌های فرار از مهمترین ترکیبات شیمیایی این گیاه به شمار می‌آیند. به دلیل وجود این ترکیبات شیمیایی دارای خواص ضدالتهابی و مسهل ملایم است.

قسمت مورد استفاده:

برگهای خشک و بعض‌اً گلهای مهمنترین قسمت مورد استفاده پنیرک هستند.
اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان بیماری آفت: آفت نوعی بیماری جلدی است که به صورت زخم‌های کوچک سفید رنگ که بسیار سوزناک می‌باشند بر روی لبها و خصوصاً حاشیه داخلی آنان ظاهر می‌گردد. برای درمان آن توصیه می‌شود، برگهای تازه پنیرک را به صورت ضماد روی زخمها قرار دهند.

۲- درمان التهابات مهبل: جوشانده این گیاه که به صورت تزریقی در موضع مورد استفاده قرار می‌گیرد اثر قابل توجهی در رفع التهابات مهبل دارد.

Malva Sylvestris پنیرک**Family: Malvaceae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

پنیرک گیاه خزنده‌ای است با برگهای تقریباً مدور یا قلوه‌ای شکل که لبدار بوده و به رنگ سبز تیره می‌باشند. گلها به رنگ گلی مایل به بنفش هستند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه منشأ اروپایی دارد و در کشورهایی چون آلمان یک گیاه دارویی عمدۀ به شمار می‌آید

البته در ایران نیز این گیاه مورد کشت قرار می‌گیرد و به خاطر قدرت تحمل خوب آن نسبت به شرایط محیطی در حال حاضر در برخی نقاط ایران به حالت خود رو زیست می‌نماید.

ترکیبات شیمیایی:

مواد لعابی، تانن‌ها، مواد رزینی و اگزالات کلسیم عمدۀ ترکیبات شیمیایی پنیرک به شمار می‌آیند.

قسمتهای مورد استفاده:

تمامی قسمتهای گیاه از جمله گل، برگ و ریشه خاصیت دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱-رفع التهابات مهبلی: در درمان التهابات و ناراھیهای مهبلی در خانم‌ها جوشانده پنیرک توصیه می‌شود. به این منظور جوشانده گیاه پنیرک را در موضع تزریق می‌نمایند. برای تهییه جوشاند. از پنیرک مقدار یک مشت از برگهای آن را در یک لیتر آب سرد باید جوشاند.

- ۲- درمان جوشهای صورت: ریشه یا برگ له شده گیاه را اگر در محل جوشها و دانه‌های پوستی قرار اثر مفیدی در درمان جوشها و همچنین کاهش درد در محل جوش دارد.
- ۳- درمان آنژین و ورم لوزه‌ها: جوشانده حاصل از برگ و گل پنیرک که به شکل غرغره مورد استفاده قرار می‌گیرد در درمان آنژین‌های گلو و ورم لوزه‌ها اثر قابل توجهی دارد.
- ۴- رفع یبوست: جوشانده پنیرک به عنوان یک مسهل ضعیف عمل می‌نماید از این رو می‌توان آنرا برای رفع حالت یبوست در کودکان و افراد سالخورده مورد استفاده قرار داد.
- ۵- رفع سرفه: استفاده از جوشانده پنیرک در سرفه‌هایی که در برخی بیماریهای تنفسی چون برونشیت و سل دیده می‌شود اثر تعديل کننده دارد. حتی در کشور آلمان از ریشه پنیرک در جهت رفع اخلاط در بیماری سل استفاده می‌شود.

آویشن شیرازی

Thymus Vulgaris

Family: Labietae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است علفی یا بوته‌ای ضعیف که شاخه‌های آن کوتاه و تا حدی چوبی می‌باشند. برگها باریک یا بیضوی شکل بوده و حاشیه آنان تا حدودی برگشته به عقب است. جام گل گیاه سفید رنگ بوده و تمامی بخش‌های گیاه واجد طعم و بوی معطر است.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه به حالت وحشی در ایران دیده نشده ولی به عنوان گیاه دارویی در برخی نقاط کشور کشت می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

این گیاه حاوی اسانس فرار تمیول و همچنین کمی تانن در برگها و سرشاره‌های گلدار می‌باشد.

قسمت‌های مورد استفاده:

جوانه‌های گلدار مورد استفاده دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- **مسکن سرفه:** گیاه فوق به دلیل خاصیت ضدالتهابی که دارد مسکن سرفه‌های اسپاسموتیکی می‌باشد. در این مورد دم کرده ۲-۱ قاشق غذاخوری برگ در یک لیتر آب به میزان روزی ۳ بار و هر بار یک فنجان توصیه می‌شود.

۲- **درمان اسهال:** دم کرده آویشن اسهال و دیگر ناراحتی‌های گوارشی را تا حد زیادی درمان می‌کند. همچنین برای آن اثر اشتها آور نیز قائل شده‌اند.

۳- **التیام زخمها:** استعمال خارجی آویشن به شکل ضماد اثر قابل توجهی در التیام زخمها دارد.

Iris germanica زنبق

Family: Iridaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است علفی و دارای ریزوم ضخیم و خزندگ که ساقه راست گیاه از آن خارج می‌شود. گلهای درشت آبی رنگ و بسیار معطر بوده و گیاه دارای برگهای سبز و تیغه‌ای شکل است.

انتشار حغرافیایی:

نواحی شمال ایران، استانهای لرستان، کرمان و همچنین قزوین محل اصلی رویش این گیاه می‌باشد.

ترکیبات شیمیایی:

مواد موجود در برگ این گیاه شامل اسید اسکوربیک یا ویتامین C، ماده رزینی و گلوكوزیدی به نام ایریدون، تانن، آمیدن و ماده معطری به نام ایرون می‌باشد که این ماده معطر و بویی شبیه بوی بدنفشه دارد.

قسمتهای مورد استفاده:

ریزوم و برگ گیاه مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان سوختگیها، بواسیر و تومورها: در این موارد استعمال خارجی برگ زنبق به شکل ضماد توصیه می‌گردد.

۲- به عنوان مدر: مصرف جوشانده ۱۵ تا ۶۰ گرم در لیتر ریزوم زنبق روزانه به میزان یک فنجان در روز اثر پیشتاب آور قوی داشته در درمان خیز عمومی بدن و بیماریهای کلیوی چون سنگ کلیه به کار می‌رود.

۳- درمان بیماریهای تنفسی: جوشانده ۱۵۰ تا ۱۶۰ گرم در لیتر ریزوم زنبق به میزان یک فنجان در روز به دلیل قابلیت خلط آور بودن در درمان بیماریهای تنفسی چون آسم، سیاه سرفه و گریپ‌های مداوم به کار می‌رود.

اسفند (اسپند) Family: Zygophyllaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی علفی است با برگهای منقسم که تقسیمات آن باریک و دراز می‌باشند. گلهای آن درشت و سفید متمایل به سبز هستند. میوه کپسول کروی شکل بوده و واجد دانه‌های متعدد سیاه رنگ است.

پراکنش جغرافیایی:

در بسیاری از نواحی کشور این گیاه به شکل خود رو روش دارد و می‌توان آن را در داخل مزارع نیز پیدا کرد.

ترکیبات شیمیایی:

دانه اسپند دارای الکالوئیدهایی نظیر، هارمالین و هارمالول می‌باشد هارمالین از نظر درمان دارای اثر نیرو دهنده سیستم مرکزی اعصاب و ماده‌ای بسیار سمی است.

قسمت مورد استفاده:

دانه‌های گیاه از لحاظ طبی اثرات دارویی قابل توجهی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- اثر خواب آور: از دانه‌های گیاه اسپند که به شکل خوراکی مصرف می‌شود می‌توان به عنوان داروی خواب آور استفاده نمود.

۲- ضد گرم: دانه‌های اسپند را برای از بین بردن کرم‌های انگی روده مستقیماً می‌توان خورد.

۳- ضد عفونی کننده: از قدیم الایام به طور سنتی از دود دانه‌های اسپند برای در امان ماندن از بلایای طبیعی استفاده می‌شده است ولی بعداً مشخص شد که این دود از بین برندۀ میکروبهای بیماریزا است.

ختمی *Althaea officinalis*

Family: Malvaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است پایا با برگهای دارای ۳-۵ لب، گلهای آن واجد، پنج گلبرگ سفید یا صورتی بیضوی شکل می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در بیشتر نقاط کشور در اطراف تهران، خواص مختلف البرز، اطراف کرج، اراک، آذربایجان و نواحی شمال ایران می‌روید.

ترکیبات شیمیایی:

تمامی قسمتهای ختمی واجد لعاب، موسیلاز و... می‌باشد. از طرف دیگر برخی از آمینواسیدها و پروتئین‌ها همچون آسپارژین، آلبومین، لیستین و... در ریشه ختمی وجود دارد.

قسمت مورد استفاده:

ریشه، برگ و گل ختمی مهمترین قسمتهای مورد استفاده گیاه می‌باشد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان درد گلو و آنژین: برای درمان درد گلو از دم کرده ۱۰ تا ۳۰ گرم در لیتر گلهای خشک ختمی استفاده می‌شود. طرز مصرف آن به شکل غرغره است.

۲- نرم کننده پوست: از جوشانده گل و برگ ختمی می‌توان محلولی بدست آورده که اثر نرم کننده پوست دارد.

۳- درمان سرفه: ختمی اثر ملایم در رفع سرفه دارد و برای درمان سرفه کودکان و افراد سالخورده به کار می‌رود. به این منظور از دم کرده آبکی (نیم لیتر آب سرد بر روی دو قاشق برگ یا ریشه گیاه) استفاده می‌شود.

۴- رفع یبوست: دم کرده ۸ تا ۳۰ گرم در لیتر ریشه ختمی که به آن مقداری ریشه شیرین بیان اضافه می‌گردد در درمان یبوست کاربرد دارد.

Tigonella foenum graecum شنبلیله**Family: Leguminosae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

گیاه بسیار کوچکی است با برگهای مرکب ۳ برگچه‌ای که برگچه‌ها در حاشیه شدیداً دندانه دار می‌باشند گلها زرد رنگ و کوچک بوده و میوه آن نیام درازی به اندازه ۳ تا ۸ سانتی متر می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

شنبلیله در نواحی مختلف ایران به عنوان یک سبزی خوراکی کاشته شده و مصرف می‌شود. به صورت خود رو در نواحی مختلف آذربایجان، اصفهان، فارس و خراسان رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

شنبلیله حاوی مقادیر زیادی آهن و فسفر بوده و همچنین آلکالوئیدی موسوم به تری گونلین در آن یافت شده است. این ماده شباهت زیادی به پیش ساز ویتامین B_2 که اسید نیکوتینیک نامیده می‌شود دارد.

قسمتهای مورد استفاده:

دانه‌های گیاه مهمترین قسمت دارویی آن به شمار می‌آید.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

- ۱- نرم کننده پوست: جوشانده دانه‌ها شنبلیله برای نرمی پوست و همچنین رفع تحریکات جلدی به کار می‌رود. به این منظور می‌توان جوشانده مذکور را به شکل کمپرس به کار برد.
- ۲- گشاد کننده عروق: دانه‌های شنبلیله اگر به مقدار زیاد مورد استفاده قرار گیرند باز کننده مجاری عروق بوده و از این رو برای پیشگیری از بیماری سکته قلبی بسیار مؤثر

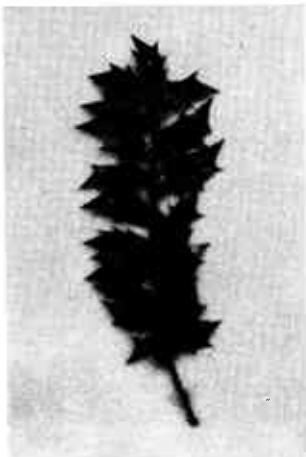
می‌باشند همچنین تا حدودی برای رفع تصلب شرائین می‌توان از آن بهره جست.

۳- درمان لاغری و ضعف عمومی: شبليله خصوصاً دانه‌های آن به لحاظ دارا بودن برخی عناصر همچون آهن در درمان ضعف عمومی بدن بسیار مؤثر می‌باشد. به این منظور دانه‌های شبليله به طور مستقیم و به طریق خوارکی مصرف می‌شوند ولی با توجه به بوی ناپسند دانه‌ها خصوصاً دانه‌های در حال خرد شدن بهتر است دانه‌های خرد شده به صورت آرد با مواد شیرین و معطر مخلوط و بعداً مصرف شوند.

۴- درمان ورم لوزه‌ها: جوشانده دانه‌های شبليله اگر به شکل غرغره استعمال شود در رفع ورم لوزه‌های بسیار مفید و مؤثر می‌باشد.

خاص *Ilex aquifolium*

Family: Aquifoliaceae

مشخصات گیاهشناسی:

درختچه‌ای است با برگهای قهوه‌ای رنگ خاردار که چرم مانند می‌باشند. گلهای کوچک و سفید رنگ گیاه در کنار برگها مجتمع می‌باشند. میوه گیاه به اندازه یک نخود بوده و قرمز رنگ است.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه درختچه‌ای کلأً محدود به حاشیه شمال کشور بوده و در جنگلهای مخروبه آن مناطق در دیلمان، شهرسوار، رشت نور و آستانه و گرگان دیده شده است.

ترکیبات شیمیایی:

در برگهای این گیاه ایلیسین، ایلیگزانتین و اسید کافئوتانیک وجود دارد همچنین به میزان اندک کافئین نیز در ساختمان آن دیده می‌شود.

قسمت مورد استفاده:

برگها تازه یا خشک شده گیاه قسمت مورد استفاده دارویی آن می‌باشد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- به عنوان تب بر: جوشانده یا دم کرده ۳۰ تا ۶۰ گرم در هزار برگ خاص که به میزان ۲ تا ۳ فنجان در روز مصرف می‌شود اثر تب بر دارد. همچنین از این گیاه دارویی می‌توان به عنوان داروی ضد تشنج نیز استفاده نمود.

۲- درمان برونشیت و ذات الریه: برای درمان التهابات دستگاه تنفسی از جمله برونشیت و ذات الریه از جوشانده برگ خاص استفاده می‌شود به این منظور مقدار ۱-۲ قاشق غذاخوری از برگ خرد شده خاصی را در ۷۵ میلی لیتر آب به مدت ۱۰ دقیقه جوشانده و

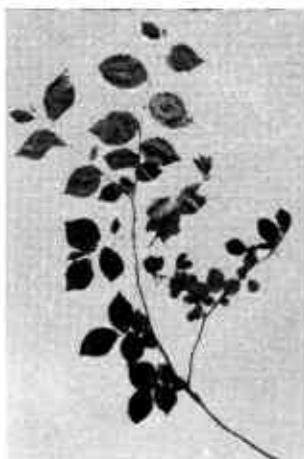
بعد از سرد شدن به مقدار ۲ تا ۳ فنجان در روز بین دو وعده غذا مصرف می‌نمایند.

۳- درمان صرع: میوه درختچه خاصی اثر قابل توجهی در درمان بیماری صرع دارد. به این منظور میوه‌های خاص به طور مستقیم مورد مصرف قرار می‌گیرند.

۴- درمان رماتیسم: جوشانده ۳۰ در ۶۰ گرم در هزار برگ خاس اثر ضد رماتیسم دارد با این حال این خاصیت خاس کمرنگ‌تر از خواص دیگر آن است.

Nارون (اوجا) *Ulmus minor*

Family: Ulmaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی درختی است که دارای پوست سخت و خشن و شکاف دار می‌باشد. برگها بیضی شکل بوده و در حاشیه دندانه دار هستند میوه نارون دارای خصوصیات منحصر به فردی است به طوری که یک بال غشایی دور نا دور میوه را فرا گرفته است.

انتشار جغرافیایی:

نارون به شکل خود رو بیشتر در شمال کشور در گرگان، بابلسر و نوشهره... یافت می‌شود ولی به عنوان درخت زینتی در نواحی مختلف کشور امروزه کاشته می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

پوست نارون دارای موسیلاژ، تانن، فیتوسترین و پارهای دیگر از ترکیبات می‌باشد.

قسمت‌های مورد استفاده:

پوست درخت مذکور بیشترین خاصیت دارویی را دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان عوارض جلدی: به کار بردن جوشانده پوست درخت یا پماد حاصل از آن اساساً برای درمان بیماریهای پوستی به کار می‌رود. برای تهیه جوشانده ۵۰ تا ۱۰۰ گرم پوست درخت در یک لیتر آب جوشانده می‌شود و این جوشانده بر روی موضع استفاده می‌شود. برای تهیه پماد ۵۰ گرم پوست درخت را در ۱۵۰ گرم روغن نباتی و ۵۰ گرم موم در حمام آب جوش به مدت نیم ساعت و به طور متناوب چند بار حرارت داده و بعد از صاف کردن با یک پارچه نازک آن را مصرف می‌نمایند.

۲- درمان نقرس و روماتیسم مزمن: از زمانهای گذشته خصوصاً در اروپا خاصیت نرم کنندگی مفاصل این گیاه به خوبی شناخته شده بود و به همین دلیل از جوشانده پوست درخت برای درمان عوارض نقرس و رماتیسم استفاده می‌شد.

گزنه Urtica dioica

Family: Urticaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است با ساقه چهارگوش که پوشیده از تار می باشد. برگها بیضوی شکل و نوک تیز و در حاشیه دندانه دار هستند. گلها کوچک و به رنگ سبز روشن بوده و در گل آذینهای خوشة مستقرند. در اثر تماس بدن با کرکهای گزنه این گیاه محتويات سوز آور آنان که همانا اسید فرمیک می باشد در پوست بدن وارد شده و باعث ایجاد سوزش می شود.

انتشار جغرافیایی:

گزنه در نواحی مرطوب غالب نقاط کشور خصوصاً در مناطق شمال، غربی و مرکزی ایران رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

در ساختار گزنه ترکیباتی چون اسید فرمیک، تانن، موسیلاز و عناصر معدنی همچون پتاسیم و کلسیم و همچنین ماده رنگی موسوم به اورتی سین وجود دارد.

قسمتهای مورد استفاده:

برگ و ریشه گزنه مورد استفاده دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- جلوگیری از ریزش مو: جوشانده ریشه گزنه و یا ریشه خیسانده شده گزنه در الکل که در طب گیاهی به طور خارجی استعمال می شود نه تنها از ریزش مو جلوگیری کرده رشد مو را نیز تقویت نموده و از طرف دیگر شوره سر را بر طرف می نماید.

- ۲-درمان عدم کنترل ادرار: در برخی از افراد مسن که مبتلا به عدم کنترل ادرار می‌باشند مصرف دم کرده ریشه گزنه اثر درمانی خوبی دارد.
- ۳-درمان بیماریهای پوستی: بیماریهای پوستی همچون اگزما با مصرف جوشانده ۲۰ در هزار برگ گزنه به مقدار ۳ فنجان در روز رفع می‌شود. البته همراه با درمان مذکور بایستی بیمار رژیم غذایی ملایمی نیز داشته باشد.
- ۴-درمان خون دماغ: گزنه اثر بسیار قاطع در بند آوردن خون داشته و از اینرو آنرا می‌توان برای درمان خون دماغ، رفع اخلات خونی، خونریزی در فواصل قاعده‌گی و استفراغ خونی تجویز نمود به این منظور از جوشانده ۳۰ تا ۶۰ در هزار برگ گزنه استفاده می‌شود.

درخت چنار *Plantanus orientalis*

Family: Plantanaceae

مشخصات گیاهشناسی:

درختی زیبا و زینتی است که پوست آن به صورت قطعات نامنظمی از ساقه جدا شده و در نتیجه تنہ درخت سفید به نظر می‌رسد. برگها پنجهای شکل و دارای ۵ - ۷ لوب می‌باشد. میوه‌های فندقه آن در دستجات کروی شکل اجتماع یافته‌اند.

انتشار جغرافیایی:

درخت چنار در بسیاری از نقاط کشور از جمله مازندران، گیلان، آذربایجان، کرمانشاه، لرستان، فارس و... انتشار داشته و در بقیه نقاط کشور نیز به عنوان درخت زینتی در پارک‌ها و کنار معابر کاشته می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

تانن‌ها و انواع ترکیبات فنلی و برخی املاح معدنی همچون منیزیم و آهن در ترکیب درخت چنار فراوان دیده می‌شود. در مورد ترکیبات شیمیایی کامل این گیاه مطالعات کامل صورت نگرفته است.

قسمت‌های مورد استفاده:

پوست و ریشه درخت چنار واجد برخی خواص دارویی است.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- رفع لکه‌های پوستی: جوشانده درخت چنار اثر مفیدی در درمان لکه‌های پوستی خصوصاً لکه‌های پوستی ناحیه گردن دارد. این جوشانده باید به شکل خارجی استعمال گردد.

۲-درمان اسهالهای ساده: برای درمان اسهالهای ساده می‌توان از درخت چنار بردہ جست به این منظور پوست درخت چنار را در مقداری سرکه جوشانده و به شکل خوراکی مصرف می‌نمایند.

۳-درمان مارگزیدگی: جوشانده ریشه درخت چنار در افرادی که دچار مارگزیدگی شده‌اند از شدت ناراحتیها کاسته و عوارض ناشی از سم مار را تا حدودی کاهش می‌دهد.

۴-گرفتگی صدا: جوشانده برگهای چنار که به صورت خوراکی مصرف می‌شود گرفتگی صدا را بر طرف می‌نماید.

بلوط**Family: Fagaceae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

گونه‌های مختلفی از بلوط در ایران وجود دارند که ویژگی تمامی آنان داشتن برگ‌های مستطیل شکل است که در حاشیه لوبدار می‌باشد. میوه‌های بلوط درشت و از نوع فندقه می‌باشند که پوشش پیاله مانندی آنها را محصور کرده است.

انتشار جغرافیایی:

گونه‌های مختلف درخت بلوط در جنگلهای شمال و غرب کشور به حالت خود رو می‌رویند. همچنین انواع مختلف آن در نواحی مختلف کاشته می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

انواع تانن‌ها، کوئین، فلوروگلوسین، اگزالات کلسیم و مواد پکتیکی به فروانی در انواع گونه‌های بلوط وجود دارد.

قسمت‌های مورد استفاده:

پوست نرم شاخه‌های جوان بلوط و بعضاً برگ‌ها و میوه‌های خشک بلوط اثرات دارویی قابل توجهی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- عامل ضد التهاب: جوشانده برگ یا پوست بلوط به دلیل تانن فراوان اثر ضد التهاب بر روی مخاط بدن داشته از این رو می‌توان آن را در درمان ورم لوزه‌ها، ورم حنجره همچنین رفع ترشحات زنانه و بواسیر استفاده نمود. به این منظور جوشانده غلیظ (۱۰۰ - ۱۵۰ گرم در لیتر) برگ یا پوست گیاه به شکل خارجی و یا تزیقی استفاده می‌شود.

۲- درمان اسهال: از بلوط می‌توان برای درمان اسهالهای ساده بهره جست به این منظور می‌توان از تنقیه جوشانده پوست آن و یا از میوه بلوط استفاده کرد. مخلوط آرد میوه بلوط همراه با کاکائو بهترین داروی گیاهی برای درمان اسهال کودکان است. با توجه به اینکه میوه بلوط به دلیل داشتن تانن فروان مزه تلخی دارد برای کاهش میزان تانن اقدام به بودهی آن می‌نمایند.

۳- درمان خون دماغ: پنجه آغشته به جوشانده پوست بلوط اگر در حفره بینی قرار داده می‌شود خونریزی را قطع می‌نماید.

Crocus Sativus زعفران**Family: Iridaceae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

گیاهی است علفی با پیازی سخت و مدور که در اصطلاح گیاه‌شناسی به آن بُنه می‌گویند. از آن پیاز ابتدا ساقه‌ای کوتاه و بعد چند برگ باریک و دراز می‌روید که از میان آنان غنچه خارج می‌شود. گلهای نسبتاً درشت گیاه بنفسن یا ارغوانی رنگ هستند.

انتشار جغرافیایی:

منشأ اولیه زعفران جنوب شرق آسیا است و امروزه در ایران نیز در برخی نقاط همچون خراسان کشت می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

ترکیبات موجود در زعفران شامل املاح معدنی، موسیلاز، هتروزید پیکرولکروسین و ترکیب رنگی موسوم به کروسین است.

قسمتهای مورد استفاده:

قسمتهای مورد استفاده گیاه ناحیه انتهایی خامه و کلاله آن است که تحت عنوان زعفران به بازار عرضه می‌شود.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- تسکین بیماریهای ریوی: به دلیل قابلیت زعفران در بی‌حسی اعصاب ریوی از آن در تسکین سرفه در بیماریهای عصبی همچون برونشیت استفاده به عمل می‌آید در این مورد می‌توان دم کرده یا گرد زعفران و یا تنتور آن را استفاده نمود.

۲- تسکین دندان درد: زعفران به دلیل قابلیتش در تحریک اعصاب به عنوان مسکن برای

دندان درد و تشنجهای عصبی و... به کار می‌رود و علاوه بر آن اثر خواب آوری نیز برای آن پیشنهاد شده است.

۳- تقویت عمومی بدن: زعفران ماده بسیار مقوی بوده محرك قوه بال و مقوی کلیه اعضاء بدن به شمار می‌آید.

گل حسرت (سورنچان)
Colchicum autumnale
Family: Liliaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است علفی با پیازی نسبتاً بزرگ و گوشتی که برگهای باریک و دراز آن که همپوشان نیز هستند مستقیماً از آن خارج می‌شوند. گلهای گلی رنگ گیاه که از وسط برگها ظاهر می‌شوند قبل از فرا رسیدن کامل فصل بهار به عرصه می‌رسند و وجه تسمیه گیاه نیز به همین است. میوه گیاه کپسولی است شامل سه خانه که واحد دانه‌های فراوان می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در ایران رویش ندارد ولی گونه‌های دیگر آن از جمله C. speciosum و C. Luteum در نواحی شمال ایران می‌رویند که تا حدودی همان اثرات دارویی را دارند.

ترکیبات شیمیایی:

پیاز این گیاه موسیلاژ نشاسته و ماده سمی موسوم به کولشی‌سین دارد. این ترکیب فوق العاده سمی بوده و خاصیت سلطان زایی برای آن در نظر گرفته‌اند. از این حیث در استفاده دارویی از این گیاه باید نهایت دقت و توجه را نمود.

قسمت‌های مورد استفاده:

دانه‌های گیاه تحت نظر پزشک مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان نقرس: سورنچان یا گل حسرت مهمترین داروی گیاهی برای درمان نقرس

می‌باشد و از این رو آن را داروی اختصاص درمان نقرس می‌دانند. به این منظور مصرف تنطور دانه‌های گل حسرت (دانه له شده در الکل) تجویز می‌گردد. مصرف روزانه ۳۰ تا ۴۰ قطره از تنطور در روزهای اولیه که بعداً می‌توان آن را به میزان ۱۰ تا ۱۵ قطره در روز نیز اضافه نمود در این مورد حداکثر نتیجه را دارد.

Ruscus aculeatus**Family: Liliaceae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

گیاهی است فاقد برگ که در آن انشعابات ساقه پهنه شده و عمل برگ را انجام می‌دهند. این ساقه‌ها را کلادود نامند. گلهای کوچک و به رنگ سبز مایل به سفید بوده و بر روی کلادودها قرار گرفته‌اند. میوه کروی شکل و ارغوانی رنگ است.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه کلاً در شمال کشور در اطراف رشت، لاهیجان و گرگان رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

ریزوم و ریشه گیاه دارای املاح مختلف چون پتاسیم و کلسیم بوده و همچنین ترکیباتی چون روسکوژنین دارد که خاصیت اثر رفع بواسیر دارد.

قسمت‌های مورد استفاده:

ریشه و ریزوم گیاه خواص دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان بی اشتها: جوشانده ریزوم و ریشه کوله خاس که به شکل خوراکی مصرف می‌شود اشتها آور است.

۲- به عنوان مدر: جوشانده ریزوم کوله خاس اثر ادرار آور داشته و از این رو در درمان برخی عوارض چون بیماریهای کلیوی چون سنگ کلیه و... کاربرد دارد.

۳- درمان بواسیر: استعمال و ریزوم له شده گیاه به شکل خارجی در موضع اثر رفع بواسیر دارد.

Allium sativum سیر**Family: Liliaceae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

گیاهی است با برگهای باریک و ساقه بدون برگی که به گلهای سفید رنگ با لکه‌های قرمز ختم می‌شود. گلهای در دستجات چتر مانند مجتمع شده‌اند. ساقه در قاعده منتهی به پیاز مرکب متشكل از ۵ تا ۱۰ قطعه می‌گردد که همان سیر خوراکی است.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در نواحی مختلف ایران خصوصاً شمال ایران کشت می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

سیر حاوی مقادیری ویتامین C، قندهایی همچون اینولین و گلوکوزیدهای گوگرد دار می‌باشد که در اثر تجزیه آن انسان مخصوص سیر که بوی خاص دارد آزاد می‌شود.

قسمت مورد استفاده:

پیازه تازه یا خشک گیاه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱-کاهش فشار خون: سیر به دلیل قابلیت گشاد نمودن شرائین و مویرگها فشار خون را پائین می‌آورد. به این منظور بهتر است سیر به طور کامل خرد شده را در شیر حل کرده میل نمایند.

۲-اثر ضد عفونی کننده: سیر با استعمال خارجی اثر ضد عفونی کننده داشته و در پانسمان رخمهای چرکی می‌توان از آن استفاده نمود.

۳-درمان آرتروز و رماتیسم: در درمان عارضه‌های مفصلی چون آرتروز و رماتیسم سیر با

استعمال خارجی مصرف می‌شود. به این منظور چند قطعه سیر را بعد از له کردن کامل در موضع درد اثر داده بعد از چند ساعت ضماد را برداشته و در موضع درد خمیر رس تمیز قرار داده و با پارچه می‌بندند و بعد از مدتی درد از ناحیه مذکور بر طرف می‌شود.

۴-درمان کرمک: کرمک نوعی کرم انگل روده است که بیشتر در اطفال دیده می‌شود. برای دفع آن از بدن اطفال استفاده از سیر توصیه شده است. شربت سیر که از مخلوط نمودن ۱۰۰ گرم سیر، ۲۰۰ گرم قند بدست می‌آید به این منظور استفاده می‌شود.

۵-درمان آسه‌هال: اسهالهای ساده را می‌توان با سیر درمان نمود. به این منظور از سیر خرد شده در شیر به طریقه خوراکی استفاده می‌گردد.

Allium cepa پیاز

Family: Liliaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است با برگهای استوانه‌ای شکل توخالی و ساقه‌ای که از آن گلهای سفید تا متمایل به بنفش که به شکل چتر مانند مجتمع شده‌اند خارج می‌گردند. مجموعه گلهای در هنگام جوانی توسط پوشش سفید رنگ غشایی احاطه شده‌اند. گیاه در قاعده به پیاز درشت و متورمی که همان پیاز معمولی خواراکی است ختم می‌گردد.

انتشار جغرافیایی:

به نظر می‌رسد منشأ اصلی پیاز در در دنیا کشور ایران باشد و از ایران پیاز برای کشت به سایر نقاط جهان منتقل شده است. امروزه به عنوان یک محصول عمده زارعی در بسیاری از نقاط کشور کشت می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

پیاز خواراکی دارای انواع مواد معدنی چون سدیم، پتاسیم، کلسیم و فسفر بوده و مواد قندی همچون ساکارز مالتوز و اینولین را نیز در ساختمان آن یافت. انواع ویتامینها از جمله ویتامین C نیز در ساختمان آن یافت می‌شود.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان اسکوربوت: پیاز خام و نپخته به دلیل داشتن مقادیری ویتامین C اثر ضد اسکوربوت داشته و مصرف پیاز به صورت خام علاجیم اسکوربوت چون خونریزی لشه را از بین می‌برد.

۲- اثر ضد عفونی کننده: پیاز خاصیت ضد عفونی کننده قوی دارد و به این علت از

- جوشانده آن برای ضد عفونی و پانسمان زخمهای چرکی استفاده می‌شود.
- ۳-درمان حبس البول (عدم دفع ادرار): برای درمان این عارضه با پیاز می‌توان به دو طریق عمل نمود اول اینکه پیاز در آب و عسل جوشانده شده و جوشانده مذکور به طریقه خوارکی مصرف شود و دوم آنکه عصاره پیاز خام در تاچیه زیرشکم اثر داده شود.
- ۴-درمان نفخ شکم: مخلوط عصاره پیاز خام در الکل که روزی ۲ تا ۳ بار به مقدار ۱۰ - ۱۵ قطره مصرف می‌شود نفخ شکم را بر طرف می‌نماید.
- ۵-کاهش قند خون: مصرف پیاز خام اثرات قابل ملاحظه‌ای در کاهش قند خون دارد.
- ۶-درمان فشار خون: به منظور پائین آوردن فشار خون نیز می‌توان پیاز خام را مصرف نمود.
- ۷-درمان دردهای عصبی: شربت پیاز به میزان زیادی دردهای عصبی را کاهش می‌دهد برای تهیه آن ۱۰۰ گرم پیاز خام را با ۴۰۰ گرم قند مخلوط کرده و مصرف می‌نمایند.

Populus alba**Family: Salicaceae****مشخصات گیاهشناسی:**

درختی است با برگهای منقسم به لوبهای عمیق که در سطح فوقانی سبز رنگ بوده و در سطح تحتانی به دلیل وجود کرکهای پنبه‌ای سفید رنگ می‌باشد. جوانه‌های این درخت و حتی دانه‌ها نیز با کرکهای سفید رنگ پوشیده شده‌اند.

انتشار جغرافیایی:

درخت سپیدار یا صنوبر را می‌توان در شمال کشور با همین نام در تهران و یزد تحت عنوان کبوده و در همدان با نام شال مشاهده نمود.

ترکیبات شیمیایی:

پوست این درخت دارای سالیسین، پوپولین و همچنین تانن فراوان بوده و چوب شاخه‌های آن درای ماده رنگی شبیه به آری سین می‌باشد.

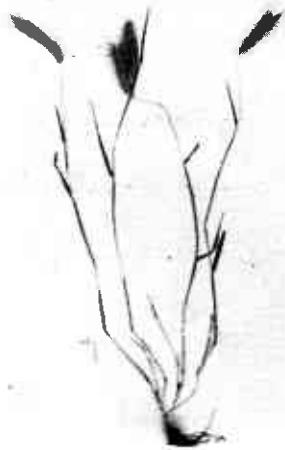
قسمت‌های مورد استفاده:

برگ و پوست این درخت خاصیت دارویی دارند.

اثرات درمانی و طرز استعمال:

۱-درمان سرماخوردگی: جوشانده پوست یا برگ درخت سپیدار به دلیل داشتن سالیسین و پوپولین دارای خاصیت تب بر و مسكن بوده و در درمان سرماخوردگی بسیار مؤثر است.

۲-درمان سیاتیک: ماده سالیسین موجود در پوست سپیدار که ساختاری مشابه با آسپرین را داراست دردهای ناشی از سیاتیک را تسکین می‌دهد. به این منظور پوست تازه این درخت را بر روی موضع درد اثر می‌دهند.

جو *Hordeum vulgare***Family: Graminae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

جو وحشی گیاهی از خانواده گندمیان می‌باشد. گلهای نامشخص آن به صورت چند تایی در دستجات موسوم به سنبلاک قرار گرفته‌اند. هر سنبلاک را از خارج دو برگ نازک و نخی شکل فراگرفته است که گلوم نامیده می‌شوند. سنبلاک‌ها با همدیگر در گل آذینهای استوانهای شکل مجتمع می‌باشند. به طوری که در هر بند از گل آذین سه سنبلاک دیده می‌شود.

انتشار جغرافیایی:

جو در گیلان، آذربایجان، اصفهان، لرستان، خوزستان و... و به عبارت بهتر در همه جای ایران می‌روید البته امروزه به طور وسیعی نیز کشت می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

دانه‌های جو حاوی انواع پلی ساکاریدها همچون ناشاسته و دکسترین می‌باشند در حالی که برخلاف دانه‌ها گیاهک جوان جو که از رشد جنین حاصل می‌شود حاوی ترکیبات روغنی از جمله اسیدهای چرب استئاریک یک اسید، اسید پالمیتیک، اسید الئیک و اسید لینولئیک می‌باشد. از این رو از نقطه نظر مواد غذایی تفاوت عمده‌ای بین دانه جو و دانه در حال رویش و جوانه زنی آن می‌باشد.

اساساً به دانه جو جوانه زده مالت گفته می‌شود که از خسیساندن دانه‌های جو در شرایط خاص بدست می‌آید. دم کرده یا جوشانده مالت در آب را عصاره مالت نامند که محتوى مالتوز ساکارز، دکسترین و اسید فسفریک است.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

- ۱- درمان ضعف عمومی: جوشانده حاصل از مخلوط دانه‌های جو همراه با جودوسر و گندم ماده غذایی بسیار مقوی است که برای درمان ضعف عمومی بدن به کار میرود.
- ۲- درمان کم خونی: جوشانده ۲۰ گرم دانه جو در یک لیتر آب که به مدت ۷ ساعت حرارت ملایم دیده است غذا و داروی خوبی برای مبتلایان به کم خونی است.
- ۳- تقویت قلب و درمان تنگی نفس: دانه‌های جو به دلیل دار بودن آلکالوئید هوردین اثر مقوی قلب داشته و در درمان تنگی نفس نیز به کار می‌روند.

Avena sativa (یولاف)**Family: Graminae**

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است از خانواده گندمیان که دارای گلهای بسیار ریز و نامشخص بوده و این گلهای در دستجاتی که اصطلاحاً سنبله نامیده می‌شوند قرار گرفته‌اند. هر سنبله توسط دو برگچه کوچک که پوش یا گلوم نامیده می‌شوند احاطه شده است و گلومها دارای زواید دراز نخی شکل می‌باشند که ریشک نامیده می‌شود.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در بیشتر نقاط کشور رویش دارد و آن را می‌توان در آذربایجان، لرستان، فارس، اراک و حتی خوزستان مشاهده نمود.

ترکیبات شیمیایی:

دانه‌های این گیاه واجد برخی اسیدهای چرب همچون اسید پالمیتیک، اسید الئیک و اسید لینولئیک بوده و به میزان زیادتری واجد هیدراتهای کربن همچون نشاسته می‌باشد. از طرف دیگر کاه یا سبوس دانه‌های آن مثل سبوس سایر غلات واجد ویتامین‌های B₁, C می‌باشد.

قسمت‌های مورد استفاده:

دانه‌های جو دو سر خاصیت دارویی فراوان دارند ولی بعضًا از کاه دانه‌ها نیز استفاده می‌شود.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان ضعف عمومی: جوشانده دانه‌های بدون سبوس یولاف در شیر که به آن یک زرده تخم مرغ اضافه شده باشد داروی بسیار مناسبی برای درمان ضعف مفرط ناشی از بیماریها،

و همچنین تقویت کودکان و افراد مسن می‌باشد.

۲-درمان یبوست و بواسیر: جوشانده آرد و دانه‌های جو دو سرکه صبح ناشتا به مقدار ۲ تا ۳ فنجان به مدت ۲ تا ۳ روز مصرف می‌شود اثر ملین داشته یبوست را از بین می‌برد و از طرف دیگر بواسیر رانیز درمان می‌نماید.

۳-درمان سنگ کلیه: جوشانده ۲۰ گرم دانه جو دو سر سبوس دار اثر مدر داشته و در درمان سنگ کلیه، انواع ناراحتیهای کلیه، عدم دفع ادرار، آب آوردن انساج و... به کار می‌رود.

۴-التیام زخمی: برای التیام زخم‌های کهنه و شدید می‌توان از خمیر آرد جو دو سر مخلوط با مخمر آب جو و شراب سفید استفاده نمود.

مامیران *Chelidonium majus*

Family: Papaveraceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است با برگهای منقسم که تقسیمات آن دندانه دار می‌باشند گلها زرد رنگ و میوه‌های آن دراز می‌باشند و از نوع خورجین.

انتشار جغرافیایی:

در مناطق کوهستانی شمال غرب و غرب ایران رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

برخی ترکیبات معدنی همچون کلسیم، منیزیم و ... الکالوئیدهای کلیدونین و هموکلیدونین و پروتوبین و موسیلائز در مامیران یافت می‌شوند.

قسمت‌های مورد استفاده:

ریشه گیاه مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان زگیل، میخچه و بیماریهای پوستی: استعمال خارجی شیره خالص گیاه مخلوط با آب یا ریشه له شده گیاه در درمان بیماریهای جلدی و قرار دادن ضماد شیره گیاه روی زگیل و میخچه در رفع آنان مؤثر است.

۲- درمان بیماریهای کبدی و سینه: بداین منظور تنتور شیره گیاه به شکل خوراکی باید مصرف شود برای تهیه تنتور شیره گیاه را با الکل سفید مخلوط کرده و بعد از چند روز صاف نموده و با مخلوط کردن ۴ گرم صمغ عربی و ۲۲۰ گرم آب آنرا در ساعت یک قاشق مصرف نمایند.

۳- رفع التهابات چشمی: جوشانده برگ مامیران که با استعمال خارجی و به منظور شستشوی چشم استفاده می‌شود در درمان ورم چشم و پلک مؤثر است.

۴- آرام بخش، ضد تشنج و مخدّر: مصرف جوشانده برگ مامیران این اثرات را دارد.

Anthemis nobilis**Family: Compositae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

گیاهی است با ساقه‌های خزندۀ و برگ‌های دارای بریدگیهای فراوان، گلهای آن در گل آذینهای کاپیتول مرکز هستند، گلهای زبانهای که در حاشیه کاپیتول قرار می‌گیرند سفید رنگ و گلهای لوله‌ای که در مرکز کاپیتول قرار می‌گیرند سبز رنگ می‌باشند.

انتشار جغرافیایی:

گونه‌های مختلف بابونه در سراسر ایران پراکنده می‌باشند.

ترکیبات شیمیایی:

بابونه واجد آلkalوئیدی موسم به آنته‌مین، تانن و گلوکوزیدهای تلخ است.

قسمت مورد استفاده:

گل و ساقه بابونه مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱-درمان اختلالات قاعده‌گی: برای درمان اختلالات قاعده‌گی و تنظیم دوره‌های ماهیانه خانمها مصرف خوراکی جوشانده گل و ساقه بابونه به میزان روزی یک استکان در فواصل غذا توصیه می‌شود. جوشانده ۱۰ تا ۳۰ گرم گل یا ساقه بابونه بیشترین اثر را دارد.

۲-رویش مو، تقویت مو و بورکردن موی سر: شستشوی سربا دم کرده گل بابونه باعث تقویت موی سر شده، رویش مو را تقویت کرده و همچنین باعث طلایی شدن رنگ موی سر می‌شود. در این مورد دم کرده ۵۰ تا ۱۰۰ گرم در لیتر گل بابونه پیشنهاد می‌شود.

۳- درمان بی اشتهايي، دل درد و سوء هاضمه: مصرف دم کرده گل يا ساقه خشك بايونه به ميزان يك استakan در روز (دم کرده ۱۰ تا ۳۰ گرم در ليتر) اختلالات گوارشي ياد شده را بهبود می بخشد.

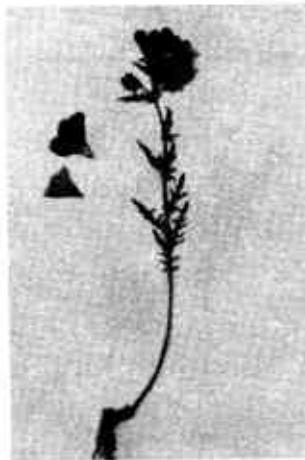
۴- درمان ناراحتیهای عصبی: خستگی ضعف اعصاب، گریپ و برخی بیماریهای عصبی با مصرف جوشانده گل و ساقه بايونه (جوشانده ۱۰ تا ۳۰ گرم در ليتر) تسکین می يابد.

بذرالبنج (بنگ دانه)

Hyoscyamus niger

Family: Solanaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است با برگهای مثلثی تا مستطیل شکل که بر روی ساقه و این برگها کرکهای سفید پنبه‌ای دیده می‌شود. برگهای گیاه دارای بریدگیهای شانه‌ای می‌باشند و این بریدگیها برگ را به چند لوب تقسیم می‌نماید. گلها زرد رنگ و دارای رگه‌های مشبك ارغوانی رنگ می‌باشند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در نواحی مزکری ایران در اطراف تهران، در شمال کشور و در شمال غرب آن در منطقه آذربایجان یافت می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

این گیاه خصوصاً در دانه‌هایش حاوی مقادیر فراوان از آلkalوئیدهای مهم همچون هیوسیامین یا اسکوپولامین می‌باشد که سمی بودن شدید این گیاه نیز به دلیل وجود همین آلkalوئید می‌باشد.

قسمت‌های مورد استفاده:

برگ و دانه‌های گیاه در طب گیاهی مورد مصرف دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

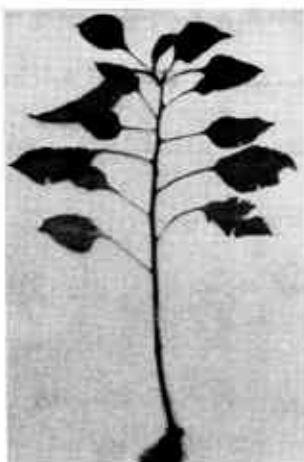
۱- به عنوان مسکن قوی: بذرالبنج به دلیل داشتن آلkalوئید هیوسین خاصیت آرام کننده سلسله دستگاه عصبی را دارد و از این رو از آن برای تسکین دردهای شدید همچون دردهای عصبی، درد مفاصل، رماتیسم و... استفاده می‌شود. اثر تسکین دهنده بذرالبنج به

قدرتی زیاد است که می‌توان به جای تریاک از آن استفاده نمود. در استعمال خارج برگ له شده بذرالبنج را به شکل ضماد در موضع درد قرار می‌دهند و یا از جوشانده دانه‌های آن در روغن استفاده می‌شود. لازم به تذکر است به دلیل سمیت زیاد بذرالبنج استفاده خوراکی از آن حتماً باید تحت نظر پزشک انجام شود.

۲- درمان سیاه سرفه، سل و برونشیت: در درمان بیماریهای تنفسی مصرف خوراکی این گیاه با رعایت احتیاطات لازم توصیه می‌گردد. در این موارد مصرف ۰/۲-۰/۱ گرم گرد برگ بذرالبنج ۳ بار در روز یا مصرف عصاره الکلی برگ آن به مقدار ۰/۵ تا ۰/۱ گرم سفارش شده است.

Capsicum annum فلفل سبز

Family: Solanaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است با برگهای بیضوی شکل نوک تیز و گلهای سفید رنگ کوچک که در نهایت به میوه گوشتشی قرمز رنگ که دانه‌های سفید فراوان دارد تبدیل می‌گردد. این میوه همان فلفل خوراکی است که در ابتدا سبز رنگ بوده طعم ملایم دارد و بعد از رسیدن قرمز رنگ شده مزه بسیار تند و شدیدی پیدا می‌کند.

انتشار جغرافیایی:

فلفل به شکل خود رو در جنوب ایران رویش دارد. ولی امروزه در مزارع کل کشور کاشته می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

در ساختار میوه فلفل ۳ ترکیب شیمیایی به نامهای کاپ سائی سین کاپ سیسین و کاپ سانتین وجود دارد. کاپ سائی سین مسئول مزه تند آن است، کاپ سیسین مسئول خاصیت تحریک کننده‌گی جلدی میوه فلفل است و کاپ سانتین نوعی رنگیزه قرمز رنگ است که در هنگام بلوغ در آن انباسته می‌شود.

قسمت‌های مورد استفاده:

میوه و دانه‌های فلفل خاصیت دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان بواسیر: گرد میوه فلفل به مقدار یک گرم که در عسل مخلوط می‌گردد در درمان بواسیرهای دردناک بسیار مفید می‌باشد. مقدار مصرف آن ۳ بار در روز به شکل خوراکی

توصیه می‌گردد. لازم است کسانی که به زخم معده و یا سوزش ادرار مبتلا می‌باشند کلأً از خوردن فلفل به هر نحو پرهیز نمایند.

۲- درمان رماتیسم: مالیدن گرد میوه فلفل در موضع درد به دنبال ایجاد قرمزی در پوست دردهای رماتیسمی را بهبود می‌بخشد.

۳- درمان گرفتگی صدا: برای درمان گرفتگی صدا که ناشی از عوامل گوناگونی است می‌توان تنفس میوه فلفل را به شکل غرغره استعمال نمود. برای تهییه تنفس مذکور گرد میوه فلفل را در الکل حل می‌نمایند.

گل مینای چمنی

Bellis perennis

Family: Compositae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است کوچک و علفی که در داخل چمنها و چمنزارهای طبیعی رویش دارد. دارای برگهای قاشقی تا بیضوی شکل می‌باشد که تماماً قاعده‌ای اند و از اینرو ساقه کاملاً عریان و فاقد برگ است، گلها سفید یا صورتی رنگ می‌باشند.

انتشار جغرافیایی:

در بیشتر نقاط کشور در داخل چمنزارهای طبیعی و مصنوعی می‌توان این گیاه را مشاهده نمود.

ترکیبات شیمیایی:

انواع تانن‌ها، برخی اسیدهای آلی همچون اسید اگزالیک، اسیدوینیک و... اینولین که یک نوع پلی ساکارید است و لعاب موادرزینی عمده‌ترین ترکیبات شیمیایی این گیاه به شمار می‌آیند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- رفع خون مردگیهای زیرپوستی: جوشانده برگ این گیاه به شکل کمپرس در موضع باعث رفع خون مردگیها می‌گردد. به همین منظور البته می‌توان از برگهای له شده گیاه نیز به شکل ضماد استفاده نمود.

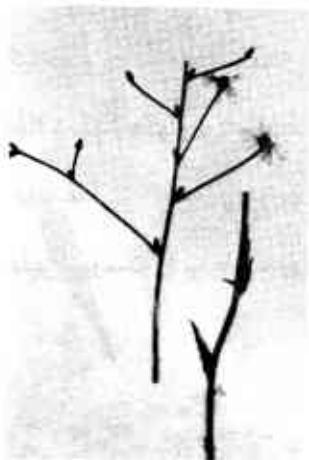
۲- درمان بیماریهای تنفسی: دم کرده برگ گل مینا از قدیم الایام در درمان عوارض برخی ناراحتیهای تنفسی همچون آسم، برونژیت و... به کار می‌رفته است. مصرف روزانه ۳ فنجان از دم کرده آن در فاصله بین دو وعده غذایی علایم این ناراحتیها از جمله سرفه و اخلال خونی را رفع می‌نماید.

۳- درمان یبوست: مصرف برگهای تازه گیاه می‌تواند مخاط روده را نرم کرده اثر ملین

کاسنی

Cichorium intybus

Family: Compositae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است با ساقه کاملاً راست و استوار و ریشه‌های ستبر و قوی که درون ریشه‌های آن شیرابه سفید رنگی جاری است. گلهای زود افت گیاه آبی رنگ بوده و برگهای آن خصوصاً برگهای پائینی ساقه دراز و منقسم به قطعات عمیق می‌باشند.

انتشار جغرافیایی:

کاسنی در تمامی قسمتهای ایران در شمال، آذربایجان، خراسان و حتی سیستان رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

املاح معدنی چون سدیم، پتاسیم، منیزیم، نیترات و فسفات و ماده تلخی موسوم به سیکورین که نوعی گلوكوزید است مهمترین ترکیبات شیمیایی کاسنی را تشکیل می‌دهند در ضمن گلهای آن دارای ترکیبی شیمیایی موسوم به سیکوری ئین می‌باشند.

قسمتهای مورد استفاده:

کلیه قسمتهای کاسنی اعم از ریشه و برگ از قدیم الایام مصرف دارویی داشته‌اند.
اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- تعیین جنسیت فرزند: خوردن مقادیری برگ و ریشه کاسنی توسط مادران باردار امکان پسر شدن جنین را بیشتر می‌نماید. در این مورد روایاتی نیز از ائمه اطهار نقل شده است،

امام ششم (ع) می‌فرمایند: خانواده‌ای که کاسنی زیاد می‌خورد فرزند پسر بیش از دختر دارد.

۲- درمان ورم لثه: برگ تازه کاسنی حاوی ویتامین C فراوان بوده از این رو مصرف آن التهابات لثه را که ناشی از کمبود این ویتامین است بهبود می‌بخشد. در این مورد بهتر است عصاره گیاه بر روی لثه با استعمال خارجی مالیده شود.

۳- تقویت دستگاه گوارش: مصرف دم کرده برگ یا ریشه کاسنی به مقدار یک فنجان قبل از هر وعده غذایی اثر مقوی بر روی معده داشته، اشتها را زیاد نموده و از طرف دیگر به عنوان ملین یبوست را بر طرف می‌نماید.

Daucus carota هویج

Family: Umbelliferae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است با برگهای واجد بریدگیهای فراوان و ریشه‌ای راست و ضخیم، گلهای سفید رنگ و کوچک آن در گل آذینهای چتر مستقر می‌باشند. میوه‌های آن کوچک و خاردار بوده و بعد از رسیدن میوه انشعابات چتر حالت بسته و خمیده به خود می‌گیرند.

انتشار جغرافیایی:

هویج گیاهی دو ساله است که انتشار جهانی دارد. در ایران نیز در بسیاری از نقاط کشور هم به شکل خود رو رویش داشته و هم کاشته می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

کاروتون که پیش ساز ویتامین A می‌باشد، استرولهای گیاهی و برخی اسانس‌ها همچون پنین، لیمونن عمدت ترین ترکیبات شیمیایی هویج هستند.

قسمتهای مورد استفاده:

ریشه هویج علاوه بر مصرف خوراکی، مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- تسکین سوختگیهای و بیماریهای پوستی: ریشه هویج له شده به صورت ضماد درد ناشی از سوختگیها را تسکین داده، بیماریهای پوستی همچون اگزما و دمل و کورک را درمان می‌کند.

۲- تقویت چشم: به دلیل داشتن کاروتون که پیش ساز ویتامین A می‌باشد ریشه هویج باعث تقویت چشم و بینایی می‌شود.

۳- درمان سنگ کلیه: تخم هویج اگر همراه با تُرب با آتش پخته شده و مصرف شود باعث رفع سنگ کلیه می‌شود.

۴- به عنوان مدر: جوشانده ۳۰ تا ۴۰ گرم در هزار ریشه هویج که به میزان سه استکان در روز قبل از غذا مصرف می‌شوند. اثر مدر داشته در رفع آب آوردن بافت‌های بدن، دفع نفخ، رفع سنگ کلیه و تقویت معده مفید است.

Jugulans regio گردو

Family: Juglandaceae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است درختی با برگهای مرکب، گلهای آن تک جنسی، کوچک و بدون پوشش (کاسبرگ و گلبرگ متمایز) بوده. و در گل آذینهای شاتون قرار گرفته‌اند.

شاتونهای نر در انشعابات مسن و شاتونهای ماده در انشعابات تازه گیاه واقع اند. میوه فندقه گیاه در اطراف خود دارای پوشش سبز رنگ می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

در سراسر ایران درخت گردو کاشته می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

مغز میوه گردو حاوی انواع ویتامینهای A, B₁, B₂ و انواع مواد معدنی چون کلسیم، فسفر، آهن، منیزیم و گوگرد است. همچنین برخی اسیدهای چرب چون اسید لینولئیک، اسیدالائیک در آن دیده می‌شود.

قسمت‌های مورد استفاده:

مغز میوه پوسته سبز میوه و برگ درخت گردو مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

- ۱- درمان نرمی استخوان: جوشانده برگ درخت گردو که به شکل خوراکی مصرف می‌شود برخی اختلالات استخوانی همچون نرمی استخوان و بیماریهای مفصلی را درمان می‌کند.
- ۲- درمان عفونت‌های رحمی: جوشانده برگ درخت گردو باعث ضد عفونی مهبل و رحم و در نتیجه درمان عفونتهای قارچی یا باکتریایی آن می‌گردد. بداین منظور جوشانده به شکل

تنقیه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۳- درمان اختلالات کبدی: جوشانده پوسته سبز گردو تقویت کننده کبد بوده برخی

اختلالات کبدی همچون ورم کبد و اختلالات مجاری صفرایی را بهبود می‌بخشد.

۴- درمان ناراحتیهای پوستی: روغن گردو که از له شدن مغز میوه گردو بدست می‌آید در

درمان خشکی و پوسته پوسته شدن پوست به کار می‌رود. جوشانده برگ درخت گردو نیز با

استعمال خارجی التیام دهنده آگزما، زرد زخم و زخم‌های چرکین است.

۵- درمان بیحالی، ترس و اضطراب: خوردن مغز میوه گردو برخی ناراحتیهای عصبی را

تسکین می‌دهد.

گل گندم

Centaurea cyanus

Family: Compositae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاه کوچکی است که برگهای فوقانی ساقه آن باریک و بدون دندانه بوده ولی برگهای قاعده‌ای دارای بریدگیهای عمیق بوده گلهای لوله‌ای شکل و آبی رنگ می‌باشند و در مجموعه‌هایی که کاپیتوول نامیده می‌شوند قرار می‌گیرند. گل آذین را برگهایی کوچک و همپوشان که در حاشیه مژه دار هستند فرا می‌گیرند.

انتشار جغرافیایی:

در بسیاری از مناطق کشور از جمله نواحی شمال کشور، تهران، خراسان و بلوچستان و آذربایجان می‌توان این گیاه را مشاهده کرد. گیاه مذکور در داخل مزارع گندم فراوان می‌باشد و وجه تسمیه این گیاه نیز همین است.

ترکیبات شیمیایی:

در ترکیب شیمیایی این گیاه عناصر معدنی همچون منگنز، پتاسیم، فسفر و... دیده می‌شود. از طرف دیگر ترکیبی موسوم به سنتورین در این گیاه وجود دارد که خاصیت تب بر دارد.

قسمتهای مورد استفاده:

تمامی قسمتهای گیاه از جمله گلهای و میوه اثر دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- شستشوی چشم: از دم کرده گل این گیاه به همراه ۵ گرم گل اکلیل و ۱۰ گرم برگ

بارهنج که در ۲۵ گرم آب به مدت ۱۵ دقیقه می‌جوشد محلولی بدست می‌آید که از آن برای شستشوی چشم استفاده می‌شود. دو گیاه اکلیل و بارهنج در همین کتاب معرفی شده‌اند.

۲- درمان التهابات پلک‌ها: دم کرده گلهای این گیاه اگر با استعمال خارجی بر روی پلک‌ها به کار بردۀ شود التهاب آنان را رفع می‌نماید.

۳-درمان بیوست: میوه گل گندم اثر مسُهل داشته و بیوست را رفع می نماید.

Murgh *Cyondon dactylon*

Family: Graminae

مشخصات گیاه‌شناسی:

مرغ گیاه بسیار کوچکی است که عموماً در کنار جاده، داخل مزارع و... رویش دارد. ساقه کوچک آن در نهایت به گل آذین منشعبی ختم می‌شود که منظره‌ای شبیه به پای مرغ داشته و از ۷-۴ سنتیمتر باریک و دراز که از یک نقطه خارج می‌شوند تشکیل یافته است. گلها بسیار کوچک و نامشخص بوده و سبز متمایل به بنفش به نظر می‌رسند و بدون دمگل مستقیماً به انشعابات گل آذین متصل هستند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه را در سراسر ایران خصوصاً در داخل مزارع به عنوان علف هرز می‌توان مشاهده نمود.

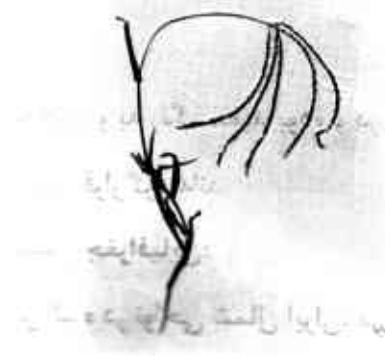
قسمتهای مورد استفاده:

اغلب قسمتهای گیاه خصوصاً ریشه آن مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

- ۱- **دفع سنگهای صفرایی:** به این منظور ۱۵ گرم ریشه خشک گیاه باید به مدت ۱۰ دقیقه در یک لیتر آب جوشانده شود و بعد از سرد شدن و صاف نمودن مورد مصرف قرار گیرد.
- ۲- **التیام زخمها:** شیره تازه این گیاه اگر بر روی زخمها مالیده شود باعث التیام و بهبودی زخمها می‌گردد.

- ۳- **جلوگیزی از خون دماغ:** اگر عصاره و شیره تازه گیاه به بینی اثر داده شود از خوتریزی جلوگیری می‌نماید.

شاه پسند طبی *Verbena officinalis***Family: Verbenaceae****مشخصات گیاه‌شناسی:**

گیاهی است علفی با ساقه چهار گوش و برگهای متقابل که واجد داندانه‌های عمیق هستند. گلها کوچک و به رنگ سفید بوده و در گل آذینهای سنبله قرار گرفته‌اند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در نواحی شمال ایران، در اطراف تهران و کرج، در آذربایجان و همچنین قسمتهای مرکزی ایران فارس و لرستان رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی: موسیلاژ، تانن، انورتین و یک گلیکوزید به نام وربنالین اساسی‌ترین ترکیبات شیمیایی این گیاه را تشکیل می‌دهند.

قسمتهای مورد استفاده:

برگ و بعض‌اً دیگر قسمتهای این گیاه در طب گیاهی مصرف دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- تقویت مو: دم کرده ۸۰ گرم در لیتر برگ و ساقه برگدار شاه پسند اگر با استعمال خارجی بر روی پوست سر مالیده شود اثر قابل توجهی در تقویت موی سر دارد همچنین از این دم کرده می‌توان برای جلابخشیدن و شفاف نمودن موی سر نیز استفاده کرد.

۲- رفع خستگی و کشش عضلات: استحمام با جوشانده برگ شاه پسند به مقدار قابل توجهی باعث رفع خستگی و کشش عضلات بدن که ناشی از کار روزانه است می‌گردد.

پای خر *Tussilago farfara*

Family: Compositae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است علفی با ریشه ستبر و ساقه‌های کوچک که دارای برگهای فلسی بوده و در نهایت به یک گل آذین کاپیتول ختم می‌گردند. برگهای بزرگ و سبز رنگ گیاه از قاعده ساقه و از مجاورت زمین خارج می‌گردند. کاپیتولها دارای گلهای زبانه‌ای و کناری زرد رنگ هستند.

انتشار جغرافیایی:

نواحی شمال ایران راه چالوس، شمیرانات و همچنین ناحیه آذربایجان

ترکیبات شیمیایی:

آلkalوئیدهای توسلیازین و سن‌کیرکین، تانن و موسیلاژ و برخی اسیدهای آلی ترکیبات شیمیایی عمدۀ این گیاه را تشکیل می‌دهند.

قسمتهای مورد استفاده:

گل آذینهای کاپیتول گیاه مصرف دارویی دارند.

اثرات درمانی و طرز استعمال:

۱- درمان ناراحتیهای تنفسی: به دلیل خلط آور بودن این گیاه از گل آذین آن در درمان برونشیت، آسم، لارنژیت، سرفه و... استفاده می‌شود. به این منظور می‌توان از جوشانده کاپیتولهای گیاه به شکل خوارکی استفاده نمود. و یا برگ گیاه را همانند سیگار دود کرده و از دود آن استفاده کرد.

۲- درمان دمل، زخم و خیز یا ادم پا: در این موارد برگ تازه گیاه مخلوط با عسل به شکل ضماد و با استعمال خارجی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

بومادران

Achillea millefolium

Family: Compositae

مشخصات گیاه‌شناسی:

بومادران گیاهی است با برگهای دارای بریدگیهای ۲ شانه‌ای خطی یانخی شکل و گلهای بسیار ریز که به شکل کاپیتول مجتمع می‌باشند و این کاپیتولها نیز در گل آذینهای دیهیم قرار گرفته‌اند. گلهای زبانه‌ای کاپیتول سفید می‌باشند.

انتشار جغرافیایی:

بومادران طبی در حاشیه شمال کشور در استانهای گیلان و مازندران و همچنین ناحیه آذربایجان در اطراف تبریز، مرند، میشو داغ و ارومیه رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

در سرشاره‌های گلدار بومادران یک اسید آلی موسوم به اکونیتیک اسید، نوعی الکالوئید به نام اکتلین و انواع چربیها و ترکیبات تاننی وجود دارد.

قسمت‌های مورد استفاده:

برگها و سرشاره گلدار گیاه در طب گیاهی استفاده می‌شود.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان بواسیر: گیاه بومادران به دلیل دار بودن ترکیبات تاننی اثر قابض داشته و از این جهت التهاب ناحیه مقعد را بر طرف می‌نماید. از طرف دیگر به دلیل اینکه بومادران ضد خونریزی است از خونریزیهای این ناحیه نیز جلوگیری می‌نماید. در درمان بواسیر به کمک بومادران از جوشانده سرشاره‌های گلدار گیاه به صورت تنقیه باید استفاده نمود.

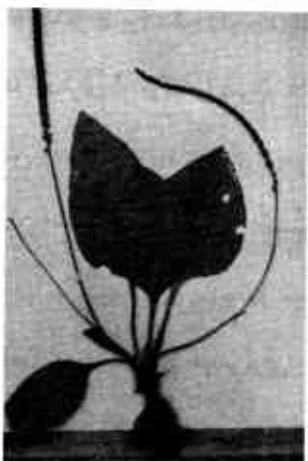
۲- تنظیم قاعده‌گی: بومادران اثر قاعده آور داشته و در تنظیم دوره‌های قاعده‌گی خانمهایی که به بی نظمی قاعده‌گی مبتلا هستند مؤثر است. در این مورد مصرف محلول سرشاخه گلدار یا برگ گیاه از راه خوارکی توصیه می‌شود. برای تهیه جوشانده در حدود ۲-۲ قاشق غذاخوری از برگ یا سرشاخه گلدار را در یک لیتر آب سرد ریخته و بعد از مدتی جوشاندن مصرف نمایند.

۳- درمان اسهال: به دلیل داشتن تانن‌ها از جوشانده یا خیسانده سرشاخه‌ها گلدار بومادران برای درمان اسهال نیز استفاده می‌شود.

۴- التیام زخمهای و قطع خونریزی: مالیدن یا تأثیر دادن عصاره برگ یا سرشاخه گلعلر بومادران بر روی زخمهای نه تنها باعث قطع خونریزی می‌گردد بلکه باعث التیام زخم تیز خواهد شد.

بارهنگ کبیر

Family: Plantaginaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است با برگهای تماماً طوقه‌ای یا قاعده‌ای که شکل عمومی این برگها پهن و تخم مرغی می‌باشد. تفاوت بارهنگ کبیر با بارهنگ سرنبیزه‌ای در همین شکل برگ نهفته است. ساقه عریان و بدون برگ آن به گل آذین استوانه‌ای شکلی که از گلهای بسیار ریز نامشخص تشکیل یافته است ختم می‌شود.

انتشار جغرافیایی:

به طور کلی بارهنگ کبیر در تمامی نقاط ایران از آذربایجان گرفته تا سیستان و بلوچستان رویش دارد.

ترکیبات شیمیایی:

دانه‌های این گیاه حاوی موسیلاز فراوان است که در اثر تماس با آب جذب آب کرده و متورم می‌شوند. در بخش‌های مختلف این گیاه گلیکوزیدی موسوم به اوکوبین وجود دارد که ماده مؤثره این گیاه به شمار می‌آید.

قسمت‌های مورد استفاده:

برگهای تازه این گیاه مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان برونشیت: گلیکوزید اوکوبین موجود در برگهای گیاه خاصیت ضد التهاب داشته در سینه دردها و برای درمان برونشیت از آن استفاده می‌شود. به این منظور برگهای خرد شده گیاه را در یک لیتر آب سرد ریخته و به ملایمت می‌جوشانند. مصرف این جوشانده برای درمان برونشیت بسیار مؤثر است.

۲-التیامز خمها: قراردادن برگهای تازه این گیاه بر روی زخمهای دیرالتیامباعث بهبودی آنان می‌گردد.

Helleborus niger خربق

Family: Ranunculaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است علفی و دارای ریزوم سیاه رنگ که ساقه هوایی گیاه از آن خارج می‌شود. برگ‌های دمیرگ دار آن چرمی و منقسم به ۶ - ۷ - ۹ برگچه با حاشیه دندانه دار هستند. گلهای آن سفید تا صورتی رنگی می‌باشند.

انتشار جغرافیایی:

خربق سیاه در ایران نمی‌روید.

ترکیبات شیمیایی:

تمامی قسمتهای گیاه خصوصاً ریزوم آن حاوی گلیکوزیدهای فعال از جمله هل له بورین و هل له بورئین می‌باشند این ترکیبات دارای اثر تنظیم کننده قلب می‌باشند. قسمتهای مورد استفاده: ریزوم گیاه اثر دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- تنظیم ریتم قلب: به دلیل وجود گلیکوزیدهای فعال در ریزوم خربق که اثری مشابه دیزیتونین دارند جوشانده ریزوم گیاه در تنظیم ضربان قلب و ناراحتیهای قلبی به کار می‌رود. لازم به تذکر است که این گیاه بسیار سمی بوده و در استفاده از آن باید نهایت دقت را نمود.

خردل سفید *Sinapis alba*

Family: cruciferae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است علفی و پوشیده از کرک که واجد برگهای منقسم و گلهای زرد رنگ است. میوه گیاه خورجین نسبتاً بلندی است که دارای دانه‌های درشت زرد رنگ یا قرمز رنگ می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در سراسر کشور می‌روید.

ترکیبات شیمیایی:

موسیلاژ، گلوكوزید سینال بین و میروزین به فراوانی در دانه‌های خردل وجود دارند.

قسمت مورد استفاده:

دانه خردل مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱-درمان یبوست: به دلیل داشتن موسیلاژ فراوان خردل سفید اثر ملین دارند به این منظور خوردن یک تا دو قاشق غذاخوری دانه خردل در هنگام شب یا صبح ناشتا توصیه می‌گردد. لازم به ذکر است مصرف زیاد دانه‌های خردل باعث انسداد روده یا تولید گازهای روده‌ای می‌گردد.

۲-به عنوان مدر: از دانه‌های خردل سفید همانند خردل سیاه به عنوان داروی مدر استفاده می‌گردد از این رو می‌توان از آن در درمان خیز عمومی بدن استفاده نمود.

رُز مَرِيم

Rosmarinus officinalis

Family: Labiatae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است با برگهای خطی تا سرنیزه‌ای شکل که متقابل قرار گرفته‌اند. گلها نسبتاً کوچک و آبی رنگ بوده و به شکل منفرد یا زوج در کنار برگها مستقرند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه در آذربایجان و کردستان می‌روید گاهاً نیز در مراکز کشت گیاهان دارویی پرورش داده می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

همانند سایر گیاهان تیره نعنا این گیاه نیز حاوی ترکیبات ترپنی فرار می‌باشد که به عنوان اسانس به حساب آمده و در کرهای ترشحی گیاه متمرکز می‌باشند. خواص دارویی گیاه نیز به دلیل وجود این ترکیبات می‌باشند.

قسمتهای مورد استفاده:

برگهای تازه یا خشک گیاه مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

- ۱- درمان رماتیسم: عرق برگهای این گیاه را می‌توان به شکل خوارکی برای درمان رماتیسم به کار برد. همچنین به این منظور حمام جوشانده برگ روز مریم نیز توصیه می‌شود.
- ۲- درمان ورم کیسه صفرا و سایر بیماریهای کبدی: گیاه روز مریم به دلیل داشتن خاصیت صفرا بر درمان ورم کیسه صفرا، تورم کبد و انسداد مجرای کبدی به کار می‌رود. در این مورد دم کرده ۵ تا ۱۰ گرم بر لیتر برگ روز مریم توصیه می‌گردد.

باباآدم Arctium lappa

Family: Compositae

مشخصات گیاهشناسی:

گیاهی است علفی با برگهای درشت بیضوی تا قلبی شکل و گلهای ارغوانی رنگ که این گلهای در گل آذینها و دستجاتی موسوم به کاپیتول قرار می‌گیرند. کناره‌های کاپیتولها خاردار بوده و گلهای ارغوانی رنگ آنان لوله‌ای شکل هستند.

انتشار جغرافیایی:

در بسیاری از نقاط کشور از جمله آذربایجان، — کردستان و مناطق مرکزی ایران رویش دارد. این گیاه را در مناطق پر آب خصوصاً در کنار جویبارها می‌توان مشاهده نمود.

ترکیبات شیمیایی:

ترکیبات شیمیایی این گیاه به طور کامل شناسایی نشده است ولی می‌توان انواع ترکیبات معدنی از جمله نیترات پتاسیم همچنین آلکالوئید لاپوزین را در آن یافت.

قسمت‌های مورد استفاده:

برگهای تازه گیاه مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان حصبه: از جوشانده برگهای تازه گیاه برای درمان حصبه استفاده می‌شود. در این مورد جوشانده باید به شکل خوراکی مورد مصرف قرار گیرد.

۲- درمان دردهای مفصلی نوشیدن جوشانده برگ باباآدم دردهای مفصلی را تسکین می‌بخشد.

۳- درمان حساسیتهای پوستی: مالیدن جوشانده برگ باباآدم برخی ناراحتیهای پوستی همچون آرژی و یا درد ناشی از گزش حشرات را تسکین می‌دهد.

۴- درمان اختلالات کلیوی: به دلیل مدر بودن جوشانده برگ بابا آدم ناراحتیهای کلیوی همچون سنگ کلیه را رفع می‌کند.

Ricinus communis کرچک

Family: Euphorbiaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است با برگهای پنجه‌ای شکل بزرگ که واجد ۵ الی ۱۱ لوب عمیق دندانه‌دار می‌باشند. این گیاه در مناطق گرمسیری درختچه مانند بوده ولی در مناطق معتدل گیاهی کوچک و یک ساله است.

میوه گیاه کپسول است محتوی ۳ دانه درشت که حاوی روغن فراوان می‌باشند.

انتشار جغرافیایی:

گیاه مذکور بومی ایران نیست ولی امروزه در نقاط مختلف کشور خصوصاً در مناطق گرمسیری کشور پرورش داده می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

دانه‌های کرچک دارای مواد متعددی همچون انواع گلوسیدها (قندها)، اسیدهای آلی چون اسید مالیک و میزان زیادی روغن می‌باشند. در حدود ۵۰٪ وزن هر دانه کرچک از روغن تشکیل شده است که قسمت اعظم آن روغن است که رسی نولین نامیده می‌شود.

قسمت‌های مورد استفاده:

دانه گیاه اصلی‌ترین قسمت واجد خاصیت دارویی می‌باشد. لازم به ذکر است که خواص درمانی دانه به واسطه وجود روغن‌ها است.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان یبوست: شاید بتوان گفت دانه‌های کرچک و یا روغن کرچک که از آنان استخراج می‌شود قویترین مسهل گیاهی می‌باشند. برای رفع یبوست می‌توان روغن کرچک و یا

دانه‌های آنرا مصرف نمود. در اشخاص بالغ مصرف ۱۰ تا ۶۰ گرم از دانه‌های کرچک و در کودکان مصرف ۱۰ گرم از آن توصیه می‌گردد. لازم به تذکر است مصرف مقادیر زیادتر از دانه‌های کرچک ممکن است باعث ایجاد اسهال شدید شده و در مواردی باعث مسمومیت نیز گردد.

۲-درمان شوره سر: روغن کرچک در صورتی که به صورت خارجی استعمال شود. می‌تواند تا حد زیادی شوره سر را رفع نماید.

۳-رفع لکه‌های دست و صورت: از زمانهای گذشته اعراب برای درمان لکه‌های موجود بر روی پوست بدن از روغن کرچک استفاده می‌کردند. به این منظور بهتر است روغن کرچک به شکل خارجی پر روی موضع استعمال گردد.

بارهنگ سرنیزه‌ای
Plantago lanceolata
Family: Plantaginaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است با برگ‌های تماماً طوقه‌ای (قاعدگی) که این برگها سرنیزه‌ای شکل بوده و حاشیه آنان کاملاً صاف و بدون دندانه است با این حال حاشیه برگ کاملاً موجود می‌باشد. گلها بسیار ریز و نامشخص بوده و به شکل یک توده استوانه‌ای شکل در انتهای ساقه لخت و بی برگ گیاه قرار می‌گیرند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه را در بیشتر نقاط کشور خصوصاً در شمال، آذربایجان و غرب کشور در لرستان، خرم آباد و مسجد سلیمان می‌توان یافت.

ترکیبات شیمیایی: بیشتر قسمتهای گیاه از جمله دانه و برگها واجد موسیلاز فراوان می‌باشند. همچنین برگها واجد گلوکوزیدی به نام اوکوبین هستند.

قسمت‌های مورد استفاده:

برگها و دانه‌های سیاه رنگ گیاه در طب دارویی مورد استفاده دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان برونشیت مزمن: باجوشاندن برگ‌های گیاه به مقدار ۲ قاشق غذاخوری در یک لیتر آب به مدت ۳ دقیقه جوشاندهای حاصل می‌شود که بعد از سرد شدن آنرا برای درمان برونشیت مصرف می‌نمایند.

۲- درمان یبوست: اگر ۱-۲ قاشق غذاخوری از دانه‌های بارهنگ در نصف لیوان آب تا مرحله تورم کامل خیسانده شود و به طور یکباره مصرف شود به عنوان یک مسهل عمومی باعث رفع یبوست می‌گردد. این خاصیت بارهنگ از قدیم الایام شناخته شده بوده و نه تنها توسط اطباء گیاهی تجویز می‌گردیده است بلکه مردم عامیانه نیز به طور گسترده‌ای از زمانهای گذشته آنرا بکار می‌برند.

اسطوقدوس *Lavandula spica*

Family: Labiatae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است با برگهای دراز خطی و کرکهای فراوان پنبه‌ای گلهای بنفش رنگ این گیاه به صورت دسته‌هایی در رأس ساقه ظاهر می‌شوند.

انتشار جغرافیایی:

این گیاه خاص اروپا بوده و در ایران نمی‌روید.

ترکیبات شیمیایی:

این گیاه ترکیباتی چون لینالول، بورنیول، سیننول، کامفن و... می‌باشد. در مجموع انسانی را که از این گیاه استخراج می‌کند انسان آسپیک می‌نامند.

قسمتهای مورد استفاده:

قسمتهای مختلف گیاه خصوصاً سرشاخه گلدار

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان کوفتگی‌ها، خون مردگیها و درفتگیها: استعمال خارجی جوشانده این گیاه در موارد مذکور توصیه می‌گردد. همچنین از آلکلای آن به صورت لوسيون در درمان زخم‌های کهنه و برخی بیماریهای پوستی و دردهای رماتیسمی استفاده می‌شود. برای تهیه آلکلای مذکور سرشاخه گلدار خشک یا تر گیاه را در الکل خیسانده و محلول مذکور را تقطیر می‌نمایند.

۲- به عنوان صفارابر: با این خاصیت گیاه مذکور را در درمان برخی بیماریهای کیسه صفراء به کار می‌گیرند.

۳- درمان ناراحتیهای گوارشی: اسطوقدوس همانند دیگر گیاهان تیره نعناع به دلیل داشتن برخی انسان‌ها ناراحتیهای دستگاه گوارش را درمان می‌کند. دم کرده سرشاخه گلدار اسطوقدوسی را برای رفع سوء‌هاضمه، تقویت معده، بی‌اشتهاایی و... به کار می‌برند.

Datura stramonium داتوره**Family: Solanaceae****مشخصات گیاهشناسی:**

گیاهی است علفی با ساقه‌ای سبز و نسبتاً بلند که برگهای تخم مرغی تامثی شکل با حاشیه دندانه‌دار بر روی آن قرار گرفته‌اند. برگها دارای دمبرگ نسبتاً بزرگ بوده و گلهای سفید رنگ آن دارای جام گل قیفی شکل درشتی هستند. میوه گیاه یک کپسول خاردار واجد دانه‌های سیاه رنگ است. تمامی قسمتهای گیاه دارای بوی نامطبوع و تهوع آور است.

ترکیبات شیمیایی:

داتوره واجد آلkalوئیدهای بسیار سمی همچون هیوسیامین است که از این جهت به دو گیاه بذرالبنج و شابیزک شباهت دارد.

انتشار جغرافیایی:

داتوره تقریباً در تمامی قسمتهای ایران از جمله گیلان، خراسان، آذربایجان، بلوچستان و تهران رویش دارد.

قسمتهای مورد استفاده:

برگ و دانه‌های خشک سیاه رنگ گیاه مصرف دارویی دارند.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- تسکین بیماری آسم: داتوره اثر ضد آسم بوده و برای تسکین ناراحتیهای ناشی از آن به کار می‌رود. به این منظور مصرف تنطور برگ داتوره و یا استعمال دود آن به شکل سیگار توصیه می‌گردد. برای تهیه برگ خشک را در الکل سفید تأثیری می‌دهند.

- ۲- درمان بیماریهای چشم؛ داتوره به دلیل خاصیت گشاد کنندگی مردمک چشم زیر نظر پزشک در درمان بیماریهای چشم تجویز می‌گردد.
- ۳- درمان قولنجهای روده‌ای و صفراءوی: با مقادیر دارویی مناسب داتوره در این موارد نیز به کار می‌رود. لازم به تذکر است گیاه داتوره بسیار سمی بوده و استفاده دارویی از آن به هر عنوان باید تحت نظر پزشک صورت گیرد.

Zea mays
Family: Graminae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است علفی ولی بلند به ارتفاع ۱ تا ۲ متر که واجد برگهای پهن و دراز و نواری شکل می‌باشد. سنبلاکهای نر گیاه قرمز رنگ بوده و در انتهای ساقه ظاهر می‌شوند در صورتی که سنبلاکهای ماده در کنار برگها ظاهر شده و موقعیت جانبی دارند. میوه ذرت مدور و به رنگهای زرد، سفید یا سیاه و به شکل مجتمع دیده می‌شود.

ترکیبات شیمیایی:

پروتئین زئین، نوعی ماده رنگی به نام زه‌آگزانتین که از گروه کارتنتوئیدهای است، اسیدهای چربی همچون اسید سربرونیک، نشاسته و... عمده ترین مواد شیمیایی هستند که بیشتر در میوه ذرت یافت می‌شوند.

انتشار جغرافیایی:

منشأ اصلی گیاه آمریکا جنوبی است و در ایران نیز در مزارع سراسر کشور کشت می‌شود.

قسمتهای مورد استفاده:

خامه گلهای گیاه که در مجموع کاکل ذرت نامیده می‌شود بیشترین اثر دارویی گیاه را دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- درمان اگزما: روغن ذرت که از دانه‌های آن استخراج می‌شود با استعمال خارجی برای

درمان اگزما توصیه می‌گردد.

۲- تقویت عمومی بدن: دانه‌های ذرت به دلیل داشتن ارزش غذایی زیاد در تقویت عمومی

بیماران و کودکان مصرف می‌گردد.

۳- درمان بیماریهای کلیوی: کاکل ذرت دارای اثر مدر بسیار قوی بوده و از طرف دیگر خاصیت آرام بخشی را نیز داراست از این رو مصرف آن در بیماریهایی چون التهاب مجرای ادراری سنگ مثانه، سنگ کلیه، تقویت و... توصیه می‌گردد. جوشانده ۵ - ۳ درصد کاکل ذرت و یا عصاره آن در این موارد توصیه می‌گردد.

Rheum palmatum ریواس

Family: Polygonaceae

مشخصات گیاه‌شناسی:

گیاهی است علفی با ساقه‌های طویل و ریزومی که ساقه‌های هوایی از آن خارج می‌شوند. برگها پنج‌چای شکل بوده و در حاشیه لوبدار یا دندانه‌دار هستند. گلها بسیار ریز و فاقد گلپوش مشخص و متمایز بوده و در گل آذین خوش قرار گرفته‌اند. میوه گیاه فندقه‌هایی متمایل به رنگ قرمز می‌باشد.

انتشار جغرافیایی:

در ایران این گیاه نمی‌روید بلکه گونه دیگری از این گیاه تحت عنوان *Rheum ribes* در ارتفاعات کردستان، آذربایجان و لرستان و کرمانشاه رویش دارد که تا حدودی اثر دارویی گیاه اول را دارد.

ترکیبات شیمیایی:

گلوكوزیدهایی همچون بتا-گلوكوگالین، اسیدهای آلی همچون اسید سینامیک اسید گالیک، اسید رئیک، اسید کاسیک که در ریزوم گیاه عمدهاً قرار دارند مشهورترین ترکیبات شیمیایی این گیاه به شمار می‌آیند.

قسمتها مورد استفاده:

ریزوم خشک شده گیاه مصرف دارویی دارد.

اثرات دارویی و طرز استعمال:

۱- کاهش قند و چربی خون: مخلوط جوشانده ریزوم گیاه با دارچین اثر ضد چربی داشته و همچنین قند خون را نیز کاهش می‌دهد.

۲- درمان ضعف عمومی، بی اشتهاایی و کم خونی: در این موارد مصرف جوشانده ریزوم گیاه توصیه می‌شود.

۳- درمان ناراحتیهای گوارشی: جوشانده ریزوم ریواس برای درمان درد معده، رفع نفخ و گاز معده و درمان بیوست مزمن به کار می‌آید. برای تهیه جوشانده، ریزوم گیاه را خرد کرده و ۵ گرم آن را در یک لیتر آب می‌جوشانند. در مواردی می‌توان $2/5$ گرم دارچین نیز قبل از جوشاندن به محلول فوق اضافه نمود.

واژه نامه.

آلکلای: محلول دارویی را گویند که از تأثیر ماده خشک یاتر گیاهی بر الکل و سپس تقطیر محلول حاصل بدبست می‌آید.

آلکلاتور: محلول دارویی را گویند که از تأثیر الکل بر ماده ترکیبی گیاهی بدبست می‌آید.

استقرار فراهم (چرخه‌ای): قرار گرفتن چنه برگ در هر بنه ساقه را گویند.

استقرار متقابل: قرار گرفتن دو برگ را در هر بنه ساقه گویند.

استقرار مارپیچی: قرار گرفتن یک برگ را در هر بنه ساقه گویند.

برگ شانه‌ای: برگی را که دارای بریدگیهایی به شکل شانه باشد گویند.

تنطور: مایعات دارویی را گویند که از تأثیر الکل بر اعضاء و قسمتهای خشک گیاه حاصل می‌باشند.

جوشانده: محلول دارویی را گویند که با ریختن ماده گیاهی در آب سرد و حرارت دادن آن تا حد جوش به مدت ۱۵ دقیقه حاصل می‌شود.

دمکرده: محلول دارویی را گویند که با ریختن ماده گیاهی در آب در حال جوش حاصل می‌شود.

ریزوم: ساقه زیرزمینی موجود در برخی گیاهان را گویند.

کاپیتول: گل آذین خاص گیاهان تیره آفتابگردان که از اجتماع گلهای کوچک لوله‌ای و زبانه‌ای حاصل می‌شود.

کladod: ساقه‌های پهن سبز رنگ که شبیه برگ به نظر می‌رسند.

گل آذین: نحوه استقرار گل‌ها در گیاهان را گویند.

گل آذین چتر: نوعی گل آذین که در آن دمگل گلها از یک نقطه مشترک خارج شده و منظره عمومی چتری شکل به خود می‌گیرند.

گل آذین سنبله: نوعی گل آذین که در آن گلهای بدون دمگل به محور متصل هستند.

گل آذین خوشه: نوعی گل آذین که در آن گلها با ڈمگل به یک محور اصلی متصل هستند.

گل آذین دیهیم: نوعی گل آذین که در آن گلها به دلیل داشتن دمگلهای نامساوی در یک سطح قرار گرفته و چتر مانند به نظر می‌رسند.

لوسیون: محلول دارویی مشکل از آب یا الکل و مواد دارویی که جهت استعمال خارجی به کار می‌رود.

ماسک: پوششی مشکل از ماده دارویی که روی پوست قرار می‌دهند.

میوه خورجین: نوعی میوه باریک و دراز که خشک بوده و واجد دوخانه می‌باشد. دانه‌ها در جداره داخلی دیواره میوه قرار گرفته‌اند.

میوه سamar: میوه فندقه بالدار را گویند.

میه سته: نوعی میوه گوشتی و آبدار که حاوی دانه‌های نسبتاً کوچک است.

میوه شیزوکارپ: میوه دو فندقه تیره چتریان را گویند.

میوه کپسول: نوعی میوه خشک که عموماً گرزی یا استوانه‌ای شکل بوده و دارای چند خانه و دانه‌های متعدد می‌باشد.

میوه فندقه: نوعی میوه بسیار کوچک و خشک که عموماً کروی یا بیضوی شکل بوده و فقط از یک دانه تشکیل شده است.

میوه نیام: میوه گیاهان تیره نخود را گویند که عموماً خشک و تک خانه‌ای بوده و چند دانه در داخل آن یافت می‌شود.

منابع فارسی

- ۱- امید بیگی، رضا، (۱۳۷۴). رهیافت‌های تولید و فراوری گیاهان دارویی، انتشارات فکر روز، تهران.
- ۲- آزادبیهت، محمد (۱۳۷۸). رده بندی گیاهان دارویی. انتشارات طیب، تهران
- ۳- خسروی، سید مهدی (۱۳۷۲). گیاهان دارویی، نشر محمد، تهران
- ۴- رجحان، محمد صادق (۱۳۶۰). گیاه درمانی، انتشارات خیام تهران
- ۵- زرگری، علی (۱۳۶۸). گیاه دارویی (۴ جلد)، انتشارات دانشگاه تهران
- ۶- صداقت، توکلی صابری، (۱۳۷۱). گیاهان دارویی. انتشارات روزبهانی، تهران
- ۷- صمصم شریعت، هادی (۱۳۷۴). پرورش و تکثیر گیاهان دارویی. انتشارات دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.
- ۸- قهرمان، احمد (۱۳۷۳). کروموفیت‌های ایران. نشر دانشگاهی، تهران.
- ۹- والاگ، ژان (۱۳۷۰). گیاهان دارویی انتشارات ققنوس.

مَنَابِعُ لَاتِينٍ

- 1- Ayensu ,E. F. medicinal plants of the Indies. Michigan,1981
- 2- Duke, J. A. Hond book of Medicinal herbs, CRC press, inc. tted 1989
- 3- Jain, S.K. Medicinal Plants. Delhi, National book trust, 1996
- 4- Perrot, E. et Paris, R. les plants Medicinals. Paris, P.V.F. 1974
- 5- Rechinger, K.H. Flora Iranica. No 1 - 157, Austria,1965 - 82
- 6- Trease, G. E. Evens W.C Pharmacognosy. 12th edition, Bailiere, London. 1983
- 7- Volak, J. et Jiri, S: Plants medicinals. 7 tirage, Grund, Paris. 1987